

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!"
Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: (312) 762-2041.

Udržení českého vědomí, tečí
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60628

Roč. (Vol.) II. — No. 50.

Sobota (Saturday), 10. prosince (December) 1977 Cena 25 centů

S třetí neděli adventní jsou vánoce už doopravdy přede dveřmi! — Výrazně nám to připomíná i tento jednorodě vzácný záber z našeho krajského života v Chicagu. — Ve zdejšímu — snad v celém světě známém — Umělecko-průmyslovém muzeu se kromě jiných výstav — už dlouhou řadu let koná každým rokem živý dokumentační přehled vánočních zvyků různých národů, které jsou mezi obyvateli chicagské metropole zastoupeny. — Program "Vánoce v Československu" — sestavil a předvedl s velikou láskou a opravdovým vlasteneckým zanícením dnes už zesnulý Jindra Vydra, poštovní zaměstnanec v Berwynu, duše ochotnického divadelního spolku Bedřich Smetana a dlouholetý obětavý evičitel žáků i dorostenců Sokola Berwyn.

Dnes pokračuje v této krásné tradici Jindrova "odchovanka" — a učitelka sobotní školy Alois Jirásek — Mařenka Knězová. Na našem obrázku ji vidíte jak hned v pátek po našem americkém "Dni děkuvzdání" připravovala s dětmi typické české a slovenské ozdoby na obrovský čs. vánoční strom, vystavený také každoročně v "lese" ostatních jinonárodních vánočních stromů. — Minulou sobotu, 3. prosince, předvedla před naplněným prostorným hledištěm čs. vánoční program třikrát za odpoledne: ve 12:30, ve 2:30 a ve 3:30. Účinkovali při tom členové ochotnického divadelního spolku B. Smetana, děti sobotní školy Alois Jirásek a mládež Moravské kulturní společnosti, jejímž předsedou je Tomáš Kuchválek. — Na letošní program bylo dokonce vypraveno i pět autobusů — a tak jim všem dohromady děkujeme za to, že tak výstižně a přesvědčivě připomněli všichni ti naši obětavci americkému lidu tu naši drahou, v srdci Evropy mezi horami schoulenou a dnes Sověty okupovanou malou vlast s tisíciletou křesťanskou kulturní tradicí.

Stavba české kaple ve Washingtonu

V pondělí 14. listopadu se odehrála v prostorách sedmého největšího katolického chrámu na světě, americké národní svatyně Panny Marie v hlavním městě Spojených států, Washingtonu, slavnost, již se zúčastnili zástupci amerických katolíků českého původu z několika míst severoamerického kontinentu v čele s texaským biskupem, Johnem Mořkovským. Ve svatyni, v níž je 49 kaplí, ve kterých vzdávají jednotlivé národy světa po svém hold Boží Matce a připomínají svou existenci a historii obyvatelům Spojených států, je sice mimo jiné umělecky výtečně provedená kaple slovenská, ale česká kaple dosud chybí. Toho dne tedy biskup Mořkovský z texaského Houstonu slavnostně deklaroval zahájení stavby kaple svatého Jana Nepomuka Neumanna a všech patronů českého národa. Uvítací projev pronesl předseda výkonného výboru,

profesor doktor Ludvík Němec z Philadelphie.

Profesor Němec připomněl, že myšlenka české kaple v americké národní svatyni je prakticky tak stará, jako exil, který existuje ve Spojených státech od pražského únorového převratu v roce 1948. V souvislosti s kanonizací prvního amerického mužského svatého, Jana Nepomuka Neumanna, který se narodil v Pračaticích, přišel bývalý technický ředitel výstavby americké národní svatyně, Eduard Fusek, s touto myšlenkou znovu. A našel otevřené dveře jak u texaského biskupa českého původu, Johna Mořkovského, tak u ředitele americké národní svatyně, monsignora Johna Murphyho. Projekt české kaple dostal zelenou, a jeho realizaci se začalo zabývat několik jednotlivců v čele s profesorem Ludvíkem Němcem, který ve svém zahajovacím projevu také zdůraznil, že tentokrát už Češi nesmí svou příležitost promeškat. Vedle profesora Němce jsou čelnými členy výkonného výboru stavby kaple biskup John Mořkovský ve funkci prezidenta, Eduard

Fusek, Otec Francis Novák a monsignor Petr Lekavý ve funkcích viceprezidentů a Monsignor Jaroslav Škarvada z Říma v roli vedoucího liturgické komise.

Po profesoru Němcovi přednesl Eduard Fusek přehled historie stavby chrámu Panny Marie. Zdůraznil, že s Monsignorem Murphym našli pro českou kapli poslední dosud neobsazený prostor. Druhou možností by byla přestavba zповědní kaple, již by si vzali na starost Češi. Pan Fusek osobně se staví za projekt. Páter Novák navrhl naopak přestavbu větší kaple zповědní, ačkoli by to znamenalo vyšší finanční náklady. Vyjádřil optimismus, že se Čechům v cizině podaří potřebnou částku sehnat, a byl podporován i některými jinými účastníky, jako například výtvarníkem Holubářem. Pan Fusek ve svém projevu nechal nakonec otázku otevřenou s tím, že prostředky rozhodnou o konečném řešení. Má se při něm přihlídnout také k možnosti bohoslužeb, jež by byly v české kapli v našem jazyce v budoucnu slouženy. Eduard Fusek zdů-

raznil, že zapálená idea už nezhasne a že všichni zúčastnění musí být prodechnuti vůlí započat dílo neopustit. Požádal přítomné o pokoru, přátelství a vzájemnou důvěru, bez níž nelze na zmíněném projektu pracovat. Pracovní sbor musí být podle jeho slov navíc postaven na demokratických základech, aby rozhodovala většina. Na závěr Eduard Fusek apeloval na morální hodnoty vedoucích pracovníků projektu, když prohlásil: "Veškeré naše konání při budování české kaple musí mít původ v Bohu. Tato duchovní základna musí vylučovat jakoukoli osobní propagandu. V pokorné práci každého jednotlivce musí převládat obět', neboť' stavíme stánek k počtě matky Ježíše Krista. A tím se velmi lišíme od staveb společenských. Končí slovy nezapomenutelného kardinála Josefa Berana — Jen svorným Bůh žehná!"

Předseda výkonného výboru stavby kaple, profesor doktor Ludvík Němec z Philadelphie, potom seznámil přítomné s radostnou skutečností, že mezi patrony stavby české kaple jsou kardinálové Baum, Cody,

Krol, Manning, O'Boyle, arcibiskupové Bernardin, Furey a Hannan, biskupové Driscoll, Drury, Ganter, Grady, Kučera, Leonard, Tschoepe a Vonesh, opati Hanuš a Havlík a další církevní hodnostáři.

Po projednání různých organizačních, finančních, stavitelských a právních otázek, prohlásil biskup John Mořkovský projekt stavby české kaple za zahájený. Poté si účastníci slavnostní deklarace vyslechli manifest, adresovaný všem lidem českého původu. Slavnostní deklaraci uzavřel modlitbou lékař a kněz českého původu, žijící nyní v jezuitské komunitě ve Washingtonu a starající se dobrovolně o bohoslužby a duchovní život krajanů z této oblasti, doktor Josef Kadlec.

Dary na stavbu české kaple lze zatím posílat na adresu: Rev. Ludvík Němec, Chesnut Hill College, 9601 Germantown Ave., Chesnut Hill, Pa. 19118, a je třeba výrazně uvést: "Czech Chapel of St. John Nep. Neumann".

Pavel Pecháček, tiskový referent stavby české kaple ve Washingtonu

Sloupek informací

K SITUACI V ETIOPII A SOMALSKU A Z KOMUNISTICKÉHO SVĚTA

Začátkem listopadu bylo v Havaně uveřejněno prohlášení kubánského ministerstva zahraničí, které "kategoricky popřelo tvrzení některých oficiálních činitelů a západního tisku, že kubánské jednotky bojují na straně Etiopie v somálsko-etioipském konfliktu". Zpráva, kterou jsem převzal z pražského tisku, končí touto větou: "V Etiopii není ani jeden kubánský voják, zdůrazňuje se v prohlášení."

Podle informací tiskové agentury Associated Press z 18. listopadu je v šestnácti afrických zemích "na 27.000 vojenského personálu z Kuby", z toho "kolem 400" v Etiopii. Havana a papouškující komunistická Praha mají asi pravdu v tom, že nejde o obyčejné vojáky — "ucha" jsme říkali ve starém domově, "G.I." tady v Americe —, ale o vyšší šarže. Západním novinářům se například podařilo zjistit, že jedním z členů štábu etiopské armády je kubánský generál jménem Anjou...

ETIOPIE V ROZKLADU?

Kubánský důstojník (a jeden sovětský generál) byli citováni ve zprávách o špatné bojové morálce příslušníků etiopské armády: rozkazy nejsou vykonávány jak by měly, některé jednotky — ačkoliv mnohem lépe vyzbrojeny než odpůrci — vyklidily pozice bez boje (např. město Džidžiga na jihovýchodě země) atd. atp.

V předcházejících záznamech o Etiopii v H.N. z 19. března a 7. května t.r. jsem se již zmínil o některých vnitř-

ních problémech této země, kde se po pádu císaře Hailé Selasié v roce 1974 zmocnili vlády v Moskvě školení marxisté. Zatím posledním vrcholem tehdy zahájených politických "čistek" byla v druhé polovině minulého měsíce poprava do té doby muže č. 2 ve "Vojenské radě" ("Derg"), plukovníka Atnafu Abateho. Režim, diktovaný dnes plukovníkem Mengistu, má však také potíže se severní provincií Eritreou, jejíž obyvatelé se nechtějí nadále smířit s nadvládou Addis Abeby, hlavního města bývalého císařství. Znamenávají prý vojenské úspěchy právě tak jako obyvatelé jihovýchodních provincií, kteří za svoji vlast pokládají Somálsko.

Špatná bojová morálka etiopské armády má také svoji příčinu: na 60 procent vojáků je z kmene Oromo, převážně mohamedánského, který čítá asi 15 z 28 miliónů obyvatel Etiopie... Historie začíná na zlomu let 1884—85, kdy se zástupci tehdejších velmocí na žákané konžské konferenci v Berlíně za předsetnictví německého kancléře Bismarcka dohadovali o rozdělení zájmů v Africe. Slova se dostalo i vyslanci habešského císaře Menelika II., který přítomné pány přesvědčil, že kmen Amharů, koptických křesťanů, má právo i na území kmene Oromo. S jeho příslušníky pak prý Amharové ne zrovna dobře zacházeli — a tak má dnes Addis Abeba nového, dalšího nepřítele, jehož musí brát vážně. Vůdce "Hnutí Oromo" Wako Goto má hlavní slovo v rozhla-

sové stanici, která vysílá z Mogadišu, hlavního města Somálska, tradičního nepřítele Amharů.

Sověti prý o tomto novém problému etiopského režimu dobře vědí. Jeden z vedoucích kmene Oromo měl prý říci: "Rusové jsou chytří. A Západ spí." Dodávám: Nikoliv poprvé, pane Oromo! Ten obyčejně potřebuje Pearl Harbour, aby se probudil.

SOMÁLSKO: PROBLÉMY S HLADEM A VÁLKOU

Nejvýhodnější cíp Afriky, z něhož je možné hlídat, kdo Suezským průplavem a Rudým mořem odjíždí do Indického oceánu — to je Somálsko, od roku 1960 samostatná republika, která se po vojenském puči v r. 1969 velmi rychle reorientovala na Moskvu (H.N. 12. června a 31. července 1976). Sověti si zde vybudovali několik vojenských a námořních základů a byli ještě začátkem tohoto roku vlastními pány země. Nemohli však, nebo nestačili zabránit Somálcům, aby podpořili a podporovali zápas kmenových příslušníků, jejichž území bylo před desítkami let přičleněno k Etiopii. A pak Rusové dokonce prozradili svoji přízeň pro nový režim v Addis Abebě...

Generálmajor a prezident Somálské republiky — a iniciátor převratu před osmi lety — Mohammed Siad Barre jednání vypověděl poslušnost Kremlu, v listopadu dostali sovětské "poradce" jen týden, aby sbalili svých "pět švestek". Neučinil tak pouze ze zahraničně-politických důvodů — z důvodu konfliktu s Etiopií, ale věděl také svoje o náladách mezi obyvatelstvem.

Osm z deseti z 3,2 milionu Somálců jsou nomádové, kočovníci, kteří se svými stády velbloudů, krav, ovcí a koz, jako jejich předkové po staletí hledají obživu v rozsáhlých stepích. Dvakrát v posledním desetiletí je postihla velká sucho, která znamenala hladomor. Siad Barremu se podařilo mnoho z těchto nomádů přesídlit na pobřeží a "přeškolit" je na rybáře. Nesnadný úkol. Jenže výsledky rybolovu pak zabavoval Sovětský svaz jako splátku na dluhy za dodané zbraně. A jeho "poradce" si zajišťovali laciné dodávky hovřího masa a zeleniny na úkor domácího obyvatelstva, samozřejmě. Odchod sovětských vojáků občané pozdraven. A co teď?

Somálsko spoléhá na pomoc Německé spolkové republiky, jejíž vládě umožnil, aby na letišti v Mogadišu mohla jí vyslaná jednotka osvobodit rukojmí, zadržovaná únosci-teroristy. Spoléhá samozřejmě i na pomocnou ruku Washingtonu, jemuž umožnil přístup k bývalým sovětským základnám...

Bílý dům má prý však nějaké zábrany, prý morálního rázu. (V odpověď si přečtete poslední větu předcházejícího

záznamu: Čekáme na Pearl Harbour?)

KOMUNISTÉ V BOJI S KOMUNISTY

Demokracie jako taková zůstává však nakonec dítkem štěstěny, neboť přes svoje zdánlivé nedostatky, k nimž patří například přílišná tolerance, a to, že její rozhodování prochází tolika volenými instancemi — potkává komunistického odpůrce, který dnes zdaleka není jednotný a tedy neschopný nějaké vážné akce.

Vizme třeba souboje, které mezi sebou vedou RUDE PŘÁVO, orgán československé komunistické strany, a UNITÁ, orgán italské komunistické strany.

Citují RUDE PŘÁVO z 11. 11. t.r.: "Není to poprvé, kdy si italská UNITÁ vzala na mušku RUDE PŘÁVO. Tentokrát prý za to, že jsme prý zcenzurovali projev generálního tajemníka IKS soudruha E. Berlinguera na oslavách 60. výročí Říjnové revoluce v Moskvě... Tento italský list už po léta referuje o Československu záměrně nepřiznivě. Není to snad ta nejhrubší cenzura...? Zato dává prátor kdejakému pomlouvačnému vystoupení kdekterého z tzv. disidentů či dokonce přebírá protičeskoslovenské pomlavy buržoazního tisku."

Minulý týden jsem ve Sloupku zaznamenal případ Otto Ornesta, bývalého ředitele Městských divadel pražských, který po říjnovém odsouzení na tři a půl roku vězení pro prý "konspirační styky" se přihlásil projevem, jenž byl vysílán čs. televizi — a v němž se představil jako všeho lživější a před západními slečnami a paními a Tigridem a Pelikánem varující hříšník. "Můj dojem je, že bylo leccos natočeno dopředu, ale to jaksi jen na okraj..."

Na případu Ornest — a to je důležité — se zase "chytili" orgány KSČ a KSI. UNITÁ prý — napsalo RUDE PŘÁVO — "nezklamala, naopak zařadila se, pomluvila čs. státní orgány a protestovala".

Unitá, to po italsku znamená "jednota".

KDO UŽIVÁ "TRIKU"?

V RUDEM PŘÁVOU z 12. listopadu t.r. jsem četl zajímavou poznámku bývalého dopisovatele onoho orgánu KSČ ve Washingtonu, soudruha Miloše Krejčího. Samozřejmě mluvil,

psal o Spojených státech. Citují:

"Závěr, proč vládnoucí třída a současní samozvaní ochránci "lidských práv" mohou tvrdit, že v USA není politických procesů ani politických vězňů se nabízí sám. Celý ten trik (podtrhl J.N.), který není těžké prohlédnout, vězí v tom, že političtí vězňové nejsou formálně souzeni za politickou činnost (podtrhl M. K.), ale posíláni do vězení buď protiprávně, nebo podle zákonů, které jsou v rozporu s ústavou... To je ta jedna z největších lží americké buržoazní demokracie..."

Nedá se nic jiného dělat, než upozornit soudruha Krejčího, že onen "trik" si dávno dávno již vymysleli jeho soudruzi bolševici. Nepůjdou do dějin sovětského státu, připomenu pouze, co na plénu ústředního výboru komunistické strany Slovenska řekl dne 10. května 1956 tehdejší člen politbyra KSČ Viliam Široký (zemřel ve slávě v říjnu 1971):

"V souvislosti s projednáváním otázek porušování socialistické zákonnosti se na Slovensku nezřídka vznášejí dotazy, zda bylo správné odsouzení Husáka (dnešního šéfa KSČ a prezidenta republiky, pozn. J.N.), Clementise a Novomeského... Tu třeba se vším důrazem říci, že podle znalosti ústředního výboru žádný z těchto lidí nebyl odsouzen za to, že měl odlišné ideologické a politické názory..., ale proto, že svou faktickou činností, svými skutky ohrožovali výsledky Slovenského národního povstání, ohrožovali plody vítězství českého a slovenského lidu nad hitlerovským fašismem, ohrožovali cestu socialistické výstavby."

Soudruh Krejčí, než začne něco psát, měl by se informovat o historii lží své vlastní strany. Je ovšem dobře možné, že mu to příslušní "orgánové" nedovolí. Za to já ovšem nemohu...

J. Netík

HLAS NÁRODA (VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

GYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTECH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslat články a dopisy zkrátit
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem
ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

December 10, 1977 — Vol. II, No. 50.

HLEDÁ

KRAJAN na pensí, nekuřák,
hledá v teplé krajině (Florida
nebo Arkansas) pro zimní po-
byt na několik měsíců pokoj s
příslušenstvím k malému vaře-
ní. Mám slabé srdce, hledám
klidné okolí, blíže vody vítáno.
Napište krátký popis a cenu do
administrace tohoto listu na
vynáčku "CK 33". — Spěchá.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Škoda, že v našich novinách prozatím nemáme aspoň tolik místa, jako bývalo u nás doma na každé návsi i při jarmarku, kde "každý byl zván, aby se

k stánku přiblížil" — kde "na vlastní oči vidět může, že z venku—zevnitř je brašna sumá kůže." — A tak jsme z došlých obrázků vybírali, opět je přebírali a

rakonec je obrátili a dali namátkou "tahat", aby-
chom se mohli bránit až nám někdo zase zavolá, že
nám poslal lepší fotku.

Protože "děvčata a dámy" mají přednost, první řada obrázků zachycuje čtyři dívky biřmovance z českých a slovenských rodi-

čů; druhá řada zase naše čtyři mladíky, jimž udělil pan biskup Jan Mořkovský svátost sv. biřmování.

Solaj s divčínou, kteří přinesli obětní dary při mši sv.

Njdp. biskup Mořkovský před vstupem do budovy chicagského Velehradu přestřihuje stuhu v našich národních barvách a pak teprve nám budovu Velehradu uvnitř posvětil.

Záběr tanečníků Moravské kulturní společnosti, Klubu Domova a Besedy při posvícenském programu.

Zpěváci a zpěvačky národních a lidových písní.

Naše drobotina, která už také zkouší "odzemek".

"Králové melodie" nám hráli k tanci i poslechu až do pozdních nočních hodin.

RŮZNÉ ZPRÁVY
Z ČESKOSLOVENSKA

Poslední týdny přinesly obnovení politických procesů, jimiž se ČSSR vrátilo do let padesátých — třeba ještě r. 1972 prezident Husák prohlásil, že v jeho zemi nikdo nebyde souzen pro své mínění. Už v půli září byl odsouzen Jan Princ, protože prý narušoval veřejný pořádek (ve svém domě při koncertu jazzové hudby se setkal s několika exponenty Charty, on, který ji také podepsal). Konec září se octl před soudem v Ústí n. L. inženýr Vladimír Laštůvka a agronom Aleš Macháček, protože šířili Chartu a tak se provinili podvratnou činností, a konečně ve dnech 17. až 19. října v malém soudním sále ve Spálené ulici v Praze byli odsouzeni do vězení na tři a půl roku až 14 měsíců: novinář Jiří Lederer, režisér Ota Ornest, spisovatel Václav Havel a dramaturg František Pavlíček. Vytýkají se jim přečiny proti státu — spojení s uprchlíky, pomlouvání státu, podvratná činnost, pokus o spiknutí a — u Pavlíčka — pokus dostat ven paměti býv. ministra Prokopa Drtiny, ale ve skutečnosti se procesy mělo postihnout celé hnutí na obranu lidských práv kolem Charty 77, na kterou v ČSSR nezapomněli. K procesu byli připuštěni jen nejbližší příbuzní, zahraniční nevináři ne, ani zástupci hnutí Amnesty International či jiných západních sdružení na obranu lidských práv. Proces a zákaz vstupu novinářům měly ohlas i v Bělehradě, kde severoamerický delegát četl úryvek z francouzské komunistické Humanité, která neváhala nazvat zákaz porušením Helsinské dohody o volné výměně informací. Pro čs. delegáta to však je vměšování do vnitřních záležitostí státu.

Hnutí Charta 77 má dva nové mluvčí: evangelického teologa Ladislava Hejdánka, do r. 1971 pracovníka ve Filosofickém ústavě ČSAV, a známou zpěvačku Martu Kubišovou, která si na věky znepřátelila

(Dokončení na str. 5)

DOBA ADVENTNÍ

TŘETÍ NEDELE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, pohled' na nás, — jak očekáváme s vírou slavnost Narození Páně. — Dopřej nám, abychom se dočkali svátků naší spásy. — mohli je prožít ve svaté radosti — a oslavit slavnostní bohoslužbou. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE
(Iz 35, 1-6a, 10)

Zaraduje se vyprahlá pustina, zajasá a vykvete poušť. Jak narcis bujně vykvete, zajasá, zaplesá, zavýská. Bude obdařena nádherou Libanonu, krásou Karmelu a Šaronu. Oni uvidí slávu Hospodina, vznešenost našeho Boha.

Posilněte skleslé ruce, vzpřimte kolena zchablá! Malomyslným řekněte: Vzmuzte se, nebojte se! Hle, Bůh váš přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás!

Tehdy se otevrou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého.

Vrátí se ti, které získal Hospodin, s jásotem přijdou na Sion, věčné veselí bude jim věnit hlavy, dojdou radosti, veselí, starost a vzdychání přehne.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JAKUBA
(Jak 5,7-10)

Trpělivě, bratři, všechno vydržet až do té doby, kdy Pán přijde. Podívejte se na rolníka, jak čeká na cennou úrodu! Je v tom čekání trpělivý, až pak přijde na osení podzimní a jarní déšť. Vydržte i vy trpělivě a nedejte se zviklat, neboť příchod Páně je blízko.

Nestyskejte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli souzeni. Soudec už stojí přede dveřmi! Vezměte si, bratři, za vzor v utrpení a trpělivosti proroky, kteří mluvili jménem Páně.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE
(Mt 11, 2-11)

Když Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových, poslal k němu vzkaz po svých učednících: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte, zvěstujte Janovi, co slyšíte a vidíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. A blahoslavený, komu nejsem kamenem úrazu.“

Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr? Nebo co jste vyšli zhlédnout? Člověka obléčeného do drahých šatů? Ti, kdo nosí drahé šaty, jsou v domech královských. Nebo proč jste vyšli? Zhlédnout proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: 'Hle, já posílám posla před tvou tvář, aby před tebou připravil cestu.' Amen, pravím vám, nepovstal mezi těmi, kdo se narodili z ženy, větší nad Jana Křtitele. Avšak ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on.“

*Za všechnu lásku,
za náš krásný společný život,
co vděkem dnes Vám mohu dát?
Hrst květů, modlit se a vzpomínat.*

SMUTNÁ VZPOMÍNKA

S láskou a bolestí vzpomínám na mého drahého manžela

GUSTAVA ČENSKÉHO.

který před 5 roky — (9 prosince 1972) — odešel náhle na Boží zavolání za našim synáčkem

ELMOUŠKEM

Pět dlouhých roků uplynulo co přestalo bít to Tvoje štědré a upřímné srdce; v mém srdci však Jsi stále postrádán a milován. Prosím, kdo Jste je znali, vzpomeňte si na ně se mnou tichou modlitbou.

Tvá RŮŽA a MAMINKA

Fulton J. Sheen, Ph.D., D.D.
POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

... Lidské rozumování nemůže postihnout jasný a souborný systém pravd, na nichž může jediné být založen pevný pořádek světa, racionálně poznatelný. Biologický život se zatím skrývá v lidských iracionálních pudech jako podmořská obluda a sex pohlcuje člověka jako velryba. Sex by měl správně — jako ta velryba — člověka živit, a ne ho požírat. Ale i tato obluda se může stát nástrojem osvobození. Člověk v jejích útrobách v temnu a osamocen jako kdysi Jonáš pochopí, jak nedostatečné jsou jeho vlastní přirozené síly, mají-li nasycit touhu jeho ducha, pochopí, jak potřebuje Boží světlo a milost. Proměna sexu v moderní modloslužbu se tak stává svědectvím lidské touhy po životě a lásce, jakou může dát jen Bůh, stává se svědectvím o skutečnosti, jejímž je sex jen předobrazem.

Druhým důvodem pro kult pohlaví je touha uniknout před odpovědností života a před nesnesitelným hlasem neklidného svědomí. Soustředí-li se individuum zatížené pocitem viny na nevědomé, animální, primitivní oblasti, má pocit, že se již nemusí starat o smysl života. Je-li Bůh popřen, je pak vše dovoleno. Popřením etických hodnot v životě je svoboda nahrazena zvlí.

Moderní psychologie přinesla mnoho dokladů o tom, jak velkou úlohu hraje v lidském myšlení i chování vědomá i nevědomá sexualita. Ti, kdo si toto uvědomují, přiklání se k názoru, že snaha převrátit stávající společenský řád nepramení jen z čiré touhy po spravedlnosti, ba ani z pouhého hladu a chudoby hladových vyžděnců; častým a důležitým činitelem je tu i více či méně zahrvaná snaha po odbourání společenských zábran sexuální aktivity.

Proto je vždy období sexuální zvlí také obdobím politické anarchie. V okamžiku, kdy se podkopou základy rodinného života, otřesou se také základy života společnosti. Vzbouření davu proti sociálnímu řádu, jak je proklámal Marx, je doprovázeno vzbouřením libida a živočišných pudů, jak je u jednotlivce zastávají sexualisté. Oba systémy popírají odpovědnost — buď proto, že dějiny jsou prý determinovány ekonomicky, nebo proto, že člověk je prý determinován biologicky. Ale právě ti, kdo teoreticky veškerou lidskou odpovědnost a svobodu popírají, neváhají ráno vyčítat svému kuchaři spálenou slaninu a večer poděkovat příteli, který pochválí jejich nejnovější knihu *Není svobody*.

Třetím důvodem pro přeceňování sexu je moderní popření nesmrtnosti. Popřeme-li věčnost, stane se tím nejdůležitějším přítomný okamžik. Pokud lidé věří v nesmrtnost, nehledají jen pokračování svého ducha ve věčnosti, ale také pokračování svého těla, a proto zakládají rodiny, které by je přežily a vzdorovaly tak stále hrozbě smrti. Popření nesmrtnosti přiznává smrti dvojí vítězství: jednak nad člověkem, jenž popírá vzkříšení, a musí tak nutně zemřít, jednak nad rodinou, odmítáním rodinného života, který je za těchto okolností považován za překážku bránící v plném prožívání všech radostí tohoto krátkého života. Je historickou zkušeností, že v pohnutých dobách, za epidemií, bombardování apod., vrhají se někteří jedinci, kteří nemají věčné hodnoty, o něž by se opřeli, ve strachu, že se jim krátí lhůta života, do tělesných orgií. Soustředění na pomíjivé pozemské hodnoty vede k usychání mravního entuziasmu a rozněcuje touhu po živočišném ukojení, kdykoli tito lidé vidí, že se blíží jejich konec. Ale takové katastrofy ani nejsou nutné: když se začne považovat čas zde na zemi za jediné důležité, začnou starší lidé hovořit o »budoucnosti, jež je v rukou mladých«, každý se bojí mluvit o svém věku, a když se mluví o stárnutí, považuje se to tak trochu za něco mezi urážkou a posměchem. Podobně jako zvěť uvězněná ne v kleci, ale v čase, hněvají se takoví lidé na čas za to, že plyne. Prchající léta ubírají rozkoší a vrhají stíny, které je lépe nevidět. Ale člověk nemá naději, že by jim navždy mohl uniknout, a tak vzrůstá strach ze smrti. Není náhodou, že dnešní civilizace, jež zdůraznila sex jako dosud žádná éra v dějinách křesťanství, žije ve stálém strachu ze smrti. Baudelaire správně vykreslil moderní lásku, jak spočívá na lebecce. Přizná-li se tělu mravní hodnota, vydává ze sebe život; má-li sex mravnost, končí smrtí.

Dítě, kterému jsme dali míč a řekli mu, že už v životě žádný jiný nedostane, moc si nepohraje ze samého stra-

1972
1977

chu, aby mič neztratilo. Dítě, kterému slibíme, že bude-li hodné, dostane jiný mič, nezničitelný a který mu udělá nekonečnou radost, nemusí mít strach, že ten první mič ztratí. A tak je tomu — na rozdíl od křesťana — s člověkem, jenž má jen jeden jediný svět. Kráčí i v radostech života pln strachu z konce. Každá jeho radost je zastíněna smrtí. Ale člověk věří v budoucí život, mravně připravený, má tu velkou výhodu, že může být skutečně šťasten nejen v tomto světě, ale i v příštím.

Velká záliba v sexu je charakteristická pro věk hluboce naturalistický. Známky takového vývoje můžeme pozorovat již mnohem dříve, než se zrodila psychoanalýza. Francouzská naturalistická literární škola, jež má svůj počátek u Flauberta, Guy de Maupassanta a Zoly zdůrazňovala sexus. Tito spisovatelé nebyli » nemorální«, ale shodovali se v názoru, že » o přirozenosti« je třeba mluvit otevřeně a bez omezení. V jejich dílech není mnoho nevázanosti; ale někteří čtenáři uvítali jejich díla, jež měla popisovat lidské věci takové, jaké ve skutečnosti jsou, protože v nich hledali něco docela jiného. Naturalistická škola tak nechtíc urychlila vzrůstající nevázanost. Úspěch, který měla v Americe psychoanalýza — ani ne tak u psychiatrů jako u publika — pramení ze stejných zdrojů jako obliba některých romanopisců, např. D. H. Lawrence.

Čtvrtým důvodem pro přeceňování sexu je popření racionální duše a položení rovnítka mezi člověka a zvíře. Znamená to zároveň úplný odklon od mravnosti ve vztazích mezi lidmi. Přestává platit vůle a nejvyšší vlády se ujmají pud, mravní měřítko ustupují před praktikami uplatňovanými v ohradě pro dobytek. Moderní tragédie není v tom, že lidé dnes podléhají vášním častěji než v předešlých dobách, ale v tom, že opouštějí správnou cestu zároveň popírají, že taková správná cesta existuje. I v jiných dobách se lidé bouřili proti Bohu, ale uvědomovali si přitom, že jde o vzpouru. Hřešili, ale věděli, že hřeší. Dobře si uvědomovali, že jsou na špatné cestě; ale dnes lidé zabývají mapu.

Je velkým omylem klást člověka na roveň zvířeti; sexus u člověka není stejný jako u zvířat. Zvíře cítí, ale žádné zvíře nemiluje. U zvířete neexistuje konflikt mezi rozumem a tělem, u člověka ano. U zvířete je sexus něčím mechanickým, je to záležitost podráždění a odpovědi. U člověka je spojen s tajemstvím a svobodou. U zvířete jde pouze o osvození od napětí; u člověka sexuální vyžití není determinováno přirozeným rytmem, ale vůlí. Sexus může u člověka vyvolat osamocení a smutek, jaký u zvířete vyvolat nemůže. Zvíře může ukojit všechny své touhy níže, člověk nikoli; jeho neklid pramení ze snahy nahradit sexuální kratochvílí chléb života. Jak říká Prinzhorn o freudovství jistého typu:

» Přeintelektualizovaným lidem, kteří ztratili spojení s živoucí zemí, dává v sezení znehodnocené sexuality nepravé naboženství, které se k jejich stavu výborně hodí.«

Zcela zanedbaným rysem sexuálního problému u člověka je úloha, kterou při jeho vzniku hrál dědičný hřích; ačkoliv musíme moderní psychologii přiznat, že tento fakt potvrdila bez výhrad a označila jej jako » napětí«. Člověk není ve své podstatě zkažený, ale je slabý; z toho vyplývá, že city často převládají nad rozumem. Jak píše Berdžajev s hlubokým porozuměním:

Jsou dva různé druhy radosti — jeden nám připomíná prvotní hřích a vždy v sobě obsahuje jed; druhý nám připomíná ráj. Užívá-li člověk rozkoš, jež mu poskytuje pohlavní vášeň, nebo požitků z jídla, měl by si vždy uvědomit přítomnost jedu a vzpomínat si na prvotní hřích. To je podstatou každé libosti spojené s žádostivostí smyslu. Vydává vždy svědectví ne o bohatství, ale o chudobě naší přirozenosti. Pociťujeme-li však rozkoš z čerstvého vzduchu na mořském pobřeží nebo v horách, z vůně lesů a polí, není to smyslná žádostivost, ale připomínky ráje.

Porovnáváme zde libé pocity, které mají fyziologický charakter. Ale totéž přirovnání je možné i v duchovní oblasti. Člověk by měl cítit přítomnost jedu a vzpomínat si na prvotní hřích, když se raduje z ukojení své hrabivosti nebo samolibosti. Má-li však radost z tvořivého činu, jenž objevuje pravdu nebo vytváří krásu či vyznačuje lásku na jiného tvora, připomíná mu to ráj. Každé potěšení spojené se smyslnou žádostivostí je otráveno a nese s sebou vzpomínku na prvotní hřích. Každé potěšení prosté žádostivosti a spojené s láskou k objektivní hodnotě je připomínkou či předtuchou ráje a osvobozuje nás od pout hříchu.

(Pokračování píšete)

JAN VYHLÍDAL:

Jak strýc Rozchold pozbyli hříběcí

(Pokračování z min. čísla)

„Máme to dnes pěkný ráno,“ pokračoval v rozjímání, „stonečko zvesela hledí, ptáček vskaká, křepelka pěkně podpořila, moške si toho moc povídají. A to obili? Jejdanke. To toho bude fur, ešle se to zachová. A te řepu teprov! Sů zelený jak hora, nalivajó pod sebe. Ó stréčko Rozcholde! Ve nesmíte bet nemocné, kdo be to všecko řidit? — Co to, jak bech slešel mozeko? E, na móť. V Lazničkách ešče tancój a před hospodě je formanu jak na jarmako. Jářko, pospišim si, podívám se do hospode, co to má veznačovát,“ tak končil ranní úvahu Ferda, když vcházal do první dědiny za Jakubovicemi — Lazniček. Za chvílenku vkročoval do hospody, a když otevřel dveře, ušel hromádku chlapců, jak držíce se kolem krku, dupají za zvuků rozladěné a ospalé muziky, skákají, výskají — až se zdi hospody chvěly.

„Abech nezahřešel, podíváte,“ ozval se jeden z tlupy. „Ferda Rozcholdů z Jakubovic de sem trávit červa. Pod' meze nás, te ráni skákalo, pod' si zavěsnót!“

„Nepudo!“

„Co, nepudeš? To be belo,“ ihned vtáhl Ferdu mezi sebe, a když nechtěl skákat a řvát s nimi, pýchale s ním z místa na místo, až narazil na roh šentyšu. V té Ferda zahřešil jak starý voják a oběma rukama sáhl na srdce, jako by se mu udělalo zle. Za chvílečku kabátem jeho pištěla tekutina, a když se Ferda pohnul, čáhalo mu v botě.

„Te muj Bože na nebi, já so nescasné,“ zalkal Ferda, přitlačuje si ruce na srdce, „ně, já to nevedrřim, mestim, zheno.“

Hostinský přiskočil k Ferdovi a vyzvídal, co je, zda jej neřešil zlý vítr nebo co jiného?

„Jož je zle, nevím, jak to dopadne,“ nařikal dále Ferda.

Polekaný hostinský odváděl pomaloučku Ferdu do světničky a zároveň mrknuv na chlapce dal jim pokyn, aby se vytratili, by neměli opletaček s četníky.

Nebohý Ferda „drahoval“ až do světničky, kdež se usadil na divaně a zasténal: „Co včel? Voda od srca vetekla, kdo mně pomůže lebo dá jinó?“

„Máte nějakou díru u srdce, že vám voda vytekla?“ doptával se hostinský.

„Měl sem tam vodu, ale jož nemám, ti darebáci mně od ni pomuhle.“

„Jakoupak vodu?“

„No stréčkovo. Do k dochtorovi, doma mně omirajó a ti lotři přepravijó mně o to, podlívá čeho se odává medecina.“

Hned byl hospodský doma. Těšil Ferdu, aby si to tak nezabíral, že mu pomůže. Venku stojí jarmarečníci, krmí koně a sebe v hostinci, on že vybere právě takovou láhev, v jaké měl vodu zachytne jinou vodu od valacha před hospodou, však chlap v Křenovicích nic nepozná, udělal jsem to již kolikrát — lhal hostinský, jak by tiskl — jen aby dával pozor, co mu poradí a všechno řekl, co strýčkovi schází, a že mu dá sklenku čaje na ten zármutek a pak s Pánem Bohem at' jde.

Ferda si dal říci. Hostinský mu přinesl jinou láhev s vodou. Ferda poděkoval a chvátal ke Křenovicím. Tam brzo našel hledaného člověka. Dal pozdravení, podal mu láhev. Ten vzal ji, podržel ji proti oknu a bedlivě zpytoval její obsah.

„Pravda, jest už letitý?“ ptal se Ferdý.

„Ja, má jož leta.“

„Al e jest ještě při sobě?“

„O ja, dost' klostě.“

„Teče mu z nozder a nedotahuje dechu?“

„Je hodně zasviněné.“

„Nemá chuti na jídlo ani na pití?“

„Je to takový.“

„Je slab do chůze, chycen na nohy?“

„Na levó zadní.“

„No tož nelekejte se tuze, není to k pádu. Chytá se toho valacha hříběcí, přeče od toho mu snadno pomůžeme.“

Ve Ferdovi hrklo. Tož poznal, že to voda od valacha? Honem sbíral myšlenky, co dělat? No, dež to ostatní všecko pasoje na stréčka, jak na toho valacha, tož, mestim, je to stény. Dám pozor, co mně poradí, a oděláme to stréčkovi a bude dobře.

„Tož vám radím,“ pokračoval doktor, „abyste uvařili čekanky a dali odvar pít nemocnému, pak je zakryli houněmi a přitáhli houně popruhy, a když se nemoc počne pouštět z chřípí, dejte na střidylku žhavé uhli a suchého košťálí a držte před hubou, užijte, jak nemoc bude odcházet. Už jsme hotoví.“

(Dokončení v příštím čísle)

Různé zprávy
(Dokončení ze str. 4)

komunisty svou písní „Modlitba za Martu“, s kterou vyšla za dnů sovětské okupace v srpnu 1968.

*

Už 23. července byla vyhlášena „úprava malocibodných cen některých druhů zboží“, úprava směrem nahoru, např. u kávy o 50%, u čokolády a čokoládových cukrovinek asi o 33%, u vybraných výrobků z vlny o 34%, loveckých a sportovních zbraní a střeliva o 28 procent, elektrických přístrojů a spotřebičů o 59% atd. Snižují se textilní výrobky ze syntetických látek, čumví z pomětrických usní (kůží), bar, televizory a kapesní kalkulačky (o 40%). Zvlášť milovníci kávy „úpravu“ bolestně pocítili — v odpovědi v RP přiznali, že tak doufají ve snížení spotřeby kávy; za 25 let stoupla její spotřeba o 16 milionů kg, tj. o 1000% a zvýšené dovozní ceny u kávy a kakaových bobů představují devizové prostředky získané vývozem 150 tisíc automobilů.

*

Přesun nádražní budovy první koněspřežní železnice v Evropě zahájili začátkem července v Českých Budějovicích. Historický objekt, národní památka, o váze 225 tun se posune o deset metrů a uvolní prostor pro rozšíření Mánesovy ulice; po dokončení úprav zde bude zřízena stálá expozice prvopočátků kolejové dopravy.

7. července byl otevřen nový dálniční úsek Mirošovice-Hořice; je tak už sjízdných 166,5 z celkového počtu 317 km dálnice Praha—Bratislava.

*

Pro vyzvědačství, protože umožnil „nepřátelské organizaci“ z kapitalistického státu získat čs. státní tajemství, byl v Ústí n. L. odsouzen na 8 let vězení jeden občan z Varnsdorfu.

*

Ve dnech 29. 9.—2. 10. se konal v Praze II. sjezd Socialistického svazu mládeže ČSSR. Delegaci ÚV KSČ vedl sám prezident Husák. V SSM a Pionýru prý je zapsáno více než dva miliony šest set tisíc dětí a mladých.

Pro ty, kteří se zajímají o českou historii,

vyšla kniha JOSEFA PEKAŘE
O smyslu českých dějin

Soubor 16 statí o klíčových osobnostech a událostech českých dějin. 400 stran. — Cena \$9.00. Knihy má na skladě:

Velehrad,
2657-59 S. Lawndale Ave.,
Chicago, IL 60623
nebo v Ohio: Václav Hesoun,
Box 344, Cleveland, OH 44127

DOPISY našich čtenářů

DENVER, COLORADO:

Vážený Otče Víte,

Právě jsme se vrátili z dovolené a našli jsme Vaši upomínku na předplatné Hlasu Národa za rok 1977.

Omlouvám se za opožděné zaplacení, čtu se zájmem Vaše noviny. Zasilám přiložené \$100.00, z čehož prosím použijte \$30.00 na uhrazení předplatného za tento a příští rok a \$70.00 jako příspěvek na Vaše velké úsilí za zachování českého tisku v Americe. Ačkoliv nejsem katolík, obdivuji Vaši osobní obětavou práci, jakož i náboženskou a výchovnou práci Vašeho řádu. Když jsme žili na Bahamských ostrovech v letech 1960—1965, naše děti měli štěstí na příležitost navštěvovat školy v St. Augustin Monastery v Nassau, vedené Vaším řádem na vysoké výchovné úrovni.

V příloze také zasilám jeden výtisk knížky zvané "Malý Misálek", obsahující sbírku náboženských obřadů a českých písní. Vaše čtenáře bude třeba zajímat, jak

jsem dostal tuto lbeznu knížku. Právě před týdnem jsme s manželkou znovu obdivovali krásy basiliky sv. Petra v Římě. V podvečer za ne příliš dobrého počasí velechrám byl téměř prázdný, když se mi zdálo, že slyším zpívat český maminčinu nejoblíbenější píseň "Ježíši, Králi nebe a země", jejíž melodie i slova utkvěla v mé paměti skoro půl století. Myslil jsem, že jsem obětí halucinací, ale nakonec v ohromném prostoru svatopetrské basiliky jsme opravdu objevili skupinu kněží, obdrželi "Malý Misálek" a připojili se s nadšením ke sborovému zpěvu. A když jsme zakončili dojemným "Svatý Václave, vévodo české země...", uvědomil jsem si, že byl den patrona naší rodinné země. V rozhovoru s účastníky jsme se dověděli, že podobný obřad se koná u sv. Petra každoročně, díky vlastenecké skupině českého Nepomucena v Římě.

Tak mě napadá, že třeba vydání "Malého Misálku" vaší tiskárnou by nebylo nákladné a že většina čtenářů

by si jej ráda objednala. Nebo třeba můžete větší náklad dovézt z římské tiskárny a nabídnouti jej krajanům v Americe jako zdroj skromného příjmu. Ty písně našeho mládí znějí stejně krásně u sv. Petra jako v horách Kolorada nebo na farmě v Texasu.

Přeji Vám mnoho úspěchů a osobní pohody.

Maximilián J. Lom

* * *

Vážený čtenáři,

tisíce díky za zaslání předplatné i za ten velkodušný dar tiskovému fondu. Nesmíte se zlobit, že jste tak dlouho musel čekat na odpověď. Z Hlasu Národa jistě víte o českém birmování v kostele Bl. Anežky české v Chicagu a o posvěcení našeho zdejšího Velehradu sídelním biskupem J. Exc. Janem L. Mořkovským z diecése Galveston-Houston z Texasu. Přípravy obojího zabraly spoustu času (věřte, že i toho spánku poslední týdný bylo opravdu málo) a tak jsem se k vyřizování korespondence nedostal. S pomocí Boží však v neděli 20. listopadu vše dobře dopadlo a tak pevně doufáme, že i v budoucnosti chicagský Velehrad splní úkol, pro který byl založen. České birmování připadlo zrovna na svátek Krista Krále a tak i kostelem Bl. Anežky české po letech (pravidelné české bohoslužby jinak míváme u sv. Prokopa v Chicagu) zaznívala píseň, kterou si ještě pamatujete od své drahé maminky. "Ježíši Králi nebe a země." Myslím, že ve chvíli, kdy jsme ji zpívali, všichni, jejichž drahé si Pán k Sobě již povolal, vzpomněli si na ně se stejnou vroucností, jako Vy na svoji maminku u sv. Petra v Římě. Pokud se týče Malého misálku, děkuji mnohokrát za zaslání. Sám jsem jej pro účastníky českých nedělních bohoslužeb u sv. Prokopa v Chicagu opatřil z Říma. Ovšem možná, že je dobré se o něm zmínit v Hlasu Národa, aby si jej opatřili i ti, kte-

ři o něm nevědí. Děkuji mnohokrát za zájem a dobré rady, zvláště za Vaše upřímná povzbuzující slova. Doufám, že to nebylo naposlady, kdy jsme si vyměnili dopisy.

S přáním požehnané vánoční pohody a radostných svátků uctivě zdravím celou Vaši rodinu a jsem vděčně Váš Otec Vojtěch Vít

CHATTANOOGA, TENN.:

Dr. Karel Hujer, profesor-emeritus astronomie a fyziky státní university Tennessee v Chattanooga, členu výboru chicagského "Velehradu":

Vážený a vzácný příteli!

Byl jsem velmi potěšen milým pozváním od "Velehradu" k účasti na banketu u příležitosti návštěvy nřdp. biskupa Jana L. Mořkovského a sice v neděli, 20. listopadu.

Můžete být ujištěni, jak rád bych se dostavil, není mně však možno, zvláště když manželka je v nemocnici po své operaci a zůstane v Memorial Hospital ještě nějaký čas než bude moci zase chodit po operaci svého artritického kolena.

Když však nemohu se osobně dostavit, vypracoval jsem pro "Hlas národa" příspěvek "Watch On The Elbe River". Napsal jsem jej anglicky, jen aby se dostal do americké veřejnosti vedle veřejnosti krajské. Zasilám tento s vděčností za velmi laskavé blahopřání k mým pětasedmdesátinám a jak poznáte z obsahu, vztahuje se k našim letošním dojmům během pobytu v lázních Homburku.

Při nejbližší příležitosti mám na mysli též poslati poděkování dp. Vojtěchu Vítovi, redaktoru "Hlasu Národa" a přeji v jeho činnosti všeho požehnání.

Již dnes pozdravuji Vás ku dnu "Díkůvzdání" a přeji Vám veškeré pohody, zdraví a míru. Za nás oba

Váš oddaný Karel Hujer
14. 11. 1977

LONG ISLAND, NEW YORK:

Vážená redakce a milí čtenáři, doufám, že jste všichni pěkně užili léto a teď už se připravili dobře na zimu, vřdyt' to zimní oblečení jsme už musili vytáhnout. V některých státech už měli sníh. Staré naše přísloví říká, že sv. Martin přijede na bílém koni a tak

uvidíme co udělá letos, 30. října byla výroční schůze odbočky Národního svazu českých katolíků. Návštěva byla dost malá a tak bylo za těžko volit nové úředníky. Nenašel se nikdo, kdo by vzal předsednictví a tak nakonec paní Hejl byla tak laskavá, že se dala námi uprosit a předsednický úřad si opět ponechala. Bessie Churan, která byla pokladnicí 35 let, se vzdala úřadu. Bylo to pro ni velmi obtížné jezdit do New Yorku. Bylo jí velmi líto, že se musí vzdát práce, kterou tolik let tak svědomitě dělala. Paní předsednice ji poděkovala za tu její věrnou, obětavou práci. Rovněž zapisovatelka Rose Krejčí se vzdala svého úřadu z důvodu pokročilého věku. Novou pokladnicí byla potom zvolena L. Duda, která též pracuje v Sokole Orel a zapisovatelem byl zvolen Václav Janoš, velmi dobrý a horlivý pracovník, S.O. Je to velice smutné, když tak málo lidí přijde do schůze. Mladí lidé, kteří se odstěhovali z New Yorku mezi nás nepřijdou, mají své starosti a zajímají se o společenský život tam, kde bydlí a kdyby i přijeli, měli by těžko s parkováním. Tak to musíme vzít, jak Pán Bůh chce.

O Dušičkách jsem vzpomínala a modlila se za naše drahé zesnulé, které již Pán k sobě povolal. Vzpomínám též na všechny dopisovatele, kteří nás potěšovali svými dopisy. Dej Pán Bůh všem lehké odpočinutí. Posílám vám předplatné \$15.00 a \$5.00 na mýdlo na čištění Velehradu. Přeji celé redakci a všem čtenářům, aby se měli dobře o našem americkém posvícení.

Mary Oktavec

P.S. — Adresa naší nové pokladni je: Mrs. Lillian Duda, 48-39 38th Str., Long Island City, N.Y. 11101.

Milá naše čtenářko,

zaplat' Pán Bůh za předplatné i za příspěvek na čističské prostředky. Přejeme nejen vám, ale i všem ostatním čtenářům radostné prožití našeho amerického posvícení ve zdraví a v kruhu rodinném a děkujeme za spolkové zprávy od vás.

Otec Vojtěch Vít

ENDICOTT, NEW YORK:

Čtená redakce a milí dopisovatelé čtenáři, už máme ty zahrádky sklize-

PRO VÁNOČNÍ DÁRKY K PANCNERŮM V BERWYNU

Z Československa a jiných zemí největší výběr křišťálového skla i barevného, též keramiky — seznam zdarma. — Právě české granáty z Československa.

Vánoční blahopřání v řečích: anglické, české, slovenské, polské, chorvatské, německé — ve výběru, jako jinde nenačtete. České a slovenské v cenách: náboženské kus 25 centů, všeobecné kus 25, 35 a 40¢. Milým doma 25 a 30¢ kus. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

Cukrovinky, bonboniery a vánoční čokoládové ozdoby k zavěšení na stromky balené v pestrém staniolu. Švýcarské čokolády. Čokoládové kafičko s rumovou příchutí, 1 lb. \$2.95, poštou \$4.50, 5 lb. poštou \$16.25. Malinová šťáva. Importované byliny a čaje — žádejte seznam.

Pananky v krojích, Obrazy sestavené z motýlích křidel, též olejomalby krajiny (originály) ze Španělska.

Do kuchyně: mák, kmín, trhané krupky, kuchyňské koření — žádejte seznam. Strojky na krájení chleba, salámu, sýra, zeleniny. Mlýnky na maso, housku a mnohé jiné. — Sušené hříbky: ¼ lb. \$4.50, poštou \$5.65 — ½ lb. \$9.00, poštou \$10.50. — Karlovarské oplatky \$2.85, poštou \$4.40.

Rekordy (gramodesky) ve výběru, jaký každého překvapí. — Největší a jedinečný výběr českých zábavných knih, slovníků, učebnic, obrázkových knih pro děti — výběr větší než kdykoliv předtím — ani v pražských závodech nenačtete takový výběr.

Vlněné šátky na hlavu, pentle na kroje a vyšívané zástěry. — Nemožné vše vyjmenovat co máme pro Vás — přijďte a přesvědčte se. Výběr a ceny uspokojí každého.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,

Importér a zastupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

TUZEX

poukazy
nebo objednávky
rádně a spolehlivě
provede

SOCHOR TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave.
Endicott, N.Y. 13760

(Snad někdo stejně dobře,
ale nikdo, nikdo lépe)

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION
OF BERWYN

Vklady pojištěny do \$40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

ně a je na ně smutný pohled. Matička země už odpotívá a chystá se k zimnímu spánku. Měli jsme už docela první mráz. Hodně nám tu prší a je mokro. Musím vám něco o sobě napsat. Jsem Markéta Svoboda, v Americe jsem od roku 1949. Katolíci jsme začali odebrat od doby, co jsme přijeli až do doby, kdy přestal vy cházet. Přijeli jsme ze Strážnice z Moravy. Můj manžel je rozený Strážničan, já jsem se narodila v Sudoměřicích na Moravě. V Československu jsme se byli podívat dvakrát. Můj manžel tam má celou rodinu, já tam mám jednoho bratra. Doma jsme pracovali v hospodářství, tady v továrně na boty. Už jsme oba na pensi, aby se nám žilo nezkřivilo, pěstujeme na zahradě zeleninu a květiny. Máme jednoho syna a dceru a tak máme radost z vnuků, máme jich už osm. Nejstaršímu je 18 roků a nejmladšímu 7 měsíců. Dcera s manželem a s dětmi je od nás trochu daleko ve Virginii. To je 400 mil, ale dvakrát, třikrát za rok se vidíme. Říkáme si za svýma, není nikdy daleko jít.

Třikrát nás k nim dovezl můj bratr Jan Sochor, který letos v květnu se svou ženou oslavil 50leté jubileum manželství. Naši rodiče se v roce 1953 také dožili zlaté svatby — tedy také prožívali společně dobré i zlé po celý život až do smrti. Maminka přežila tatínka o 10 roků. Dožili se devadesátky.

Tak myslím, že na poprvé je toho dost a jestli se to nehodí, tak milá redakce však víte kam s tím. Ruka už mi tančije skočnou a proto raději končím.

Zdraví vás vaše čtenářka
J. Svoboda

Milá naše paní Svobodová,
pěkně děkujeme za milé řádky. Jakkap by se nám nehodily. Čtenáři si rádi přečtou, jakou máte hezkou rodinu a jak se máte ještě tak nějak po staru rádi a držíte i na tu dálku pohromadě. Bud'te všichni hodně zdraví, do Boží ochrany Vás i všechny Vaše drahé poroučí

Otec Vojtěch Vít

DETROIT, MICHIGAN:

Pochválen buď Pan Ježíš Kristus i Jeho dobrá máti Maria.

Milý důstojný pane Vite a všichni pracující v redakci Hlasu Národa,

pěkně vás všechny především pozdravuji a prosím Pána Boha, aby vám žehnal a aby vás posiloval ve vaší těžké práci, abyste mohli ro

nejdéle Hlas Národa vydávat. Moje předplatné se blíží ke konci a tak posílám Money Order na \$20.00, 15 dolarů na předplatné, \$5.00 na tiskový fond a zvlášť příkládám \$2.00 na modlení a prosím Vás, vzpomeňte si při mši svaté na mě modlitbou. Překročila jsem už tu "osmičku" a tak modlitbu nutně potřebuji, bud'te tedy tak hodný a vzpomeňte si na mě. Já se zase modlím za vás všechny, aby vám Pán Bůh pomáhal a aby vás opatroval. Bud'te hlavně všichni zdraví, s Pánem Bohem.

* * *

Anna Kubík

Milá naše čtenářko,

Pán Bůh zaplat' za vaše včasné předplatné a za dar na tiskový fond; rovněž tak za intenci na modlitbu za Vás. Upřímně si na Vás vzpomenu modlitbou při naší nedělní české mši svaté u sv. Prokopa. Jste moc hodná, že na nás pamatujete modlitbou, opravdu to stále hodně potřebujeme. Nebýt upřímných modliteb hodných a věrných našich lidí, věřte, že by se toho tolik nebylo dokázalo.

S pékným pozdravem a s přáním radostného prožití svátků vánočních

Otec Vojtěch Vít

ROSHARON, TEXAS:

Vážený důstojný pane,

posílám šek na \$20.00, 15 dolarů na předplatné Hlasu Národa a na mši svatou za moje rodiče a mého manžela. Předplatné Hlasu Národa mi vyprší 1. ledna 1978. Máte-li poslední anglické ročníky Vůdce, ráda bych je koupila pro děti, anebo jestli vydáváte Vůdce anglicky, tak bych jej dětem předplatila.

Onehdy jsem četla v Hlasu Národa od Anny Dornákové z Velkých Karlovic, aby někdo odtamtud napsal. A tak se ožívám: Jsem Emilie Valušková z Velkých Karlovic a měli jsme sousedy Dornákovy a ti měli tenkrát tři děti: Annu, Marii a Michala. Možná, že to jsou oni, tak, milá čtenářko Dornáková, napište mně na adresu: Mrs. Emilie Macik, Rt. 2, Box, Rosharon, Texas 77583. O ostatním se již domluvíme v osobních dopisech. Já jsem nikdy ve staré vlasti na návštěvě neby-

la. Dcera tam byla, i do Říma se podívala v roce 1975 a moc se jí tam líbilo, chtěla by se tam jet ještě jednou podívat. Já už se tam nedostanu, neboť 17. prosince mně už bude 84 let. Cítím se dosti zdravá, ačkoliv musím užívat pilulky a právě dnes, když vám piši tento dopis, mám tak svázaný krk, poněvadž jsem nachladla. Pořád bylo horko a najednou přišel déšť a zima, a poněvadž člověk na to nebyl zvyklý, tak hned takhle nastydl. Zůstávám sama na farmě, je mně tu sice smutno, ale s pomocí Boží si pomalu na to přivykám. Ráda čtu, háčkuji, mám osm slepic, dva psy a kočku a ráda pracuji v zahrádce. Tak se s tím vším bavím a čas utíká, že se ani jeden nenaděje. Co bude dál, je vůle Boží. Se srdečným pozdravem a s přáním všeho dobrého, hlavně hojnosti Božího požehnání

Emilie Macik

* * *

Milá naše čtenářko z Velkých Karlovic,

předně zaplat' Pán Bůh za předplatné a za intenci na mši, kterou budu mít v kostele sv. Prokopa v Chicagu. Pokud se týče Vůdce, bohužel Vám nemůžeme vyhovět, poněvadž už asi 10 let nevychází. Staré ročníky na prodej nemáme. Jestli dobře rozumíme, chtěla byste pro děti nějaké čtení o našem starém kraji a o našem zdejším krajském životě anglicky. Je tomu tak? Jestli ano, napište, snad by se něco našlo. Doufáme, že naše čtenářka Dornáková, jejíž dopis jste nedávno v Hlasu Národa četla, je dítě bývalých vašich sousedů z Velkých Karlovic. Snad se touto cestou poznáte a domluvíte.

K Vaším prosincovým narozeninám Vám předem přejeme hojnost zdraví a Božího požehnání.

Otec Vojtěch Vít s členy redakce Hlasu Národa

DEARBORN, MICHIGAN:

Milá redakce Hlasu Národa, posílám osobní šek na zaplacení předplatného. Ráda Hlas Národa čtu. Přeji vám z celého srdce hodně úspěchů a nových odběratelů a hlavně, aby se české noviny dlouho v Americe ještě udržely.

S Pánem Bohem, všechny pěkně pozdravujeme.

Květa a Frank Zlomek

* * *

Milí naši Zlomkovi,

zaplat' Pán Bůh za předplatné a za přání všeho dobra. Jste hodní, že jste včas vyrovnali předplatné a že jste i připsali několik srdečných řádků.

Pěknou rodinnou pohodu o svátečních vánočních přejí

Redakce Hlasu Národa

DAVIS CITY, NEBRASKA:

Důstojný pane,

posílám peníze na Hlas Národa na rok 1978. Syn mně vyslal šek a tak doufám, že to dostanete v pořádku. Jsem pořád nemocná a špatně se mně píše.

Se srdečným pozdravem a s přáním požehnaných svátků se znamenám

Vaše Josephine Mašek

Milá paní Mašková,

pěkně děkujeme za vyrovnání předplatného. Nemusíte mít strach, došlo to v pořádku. Pomodlím se, aby se Váš zdravotní stav zlepšil.

Do Boží ochrany Vás poroučí a požehnané svátky s celou redakcí přeje

Otec Vojtěch Vít

COALDALE, ALB., CAN.:

Čtená redakce Hlasu Národa, srdečně vás tam všechny zdravím a zasílám Money Order na \$25.00, \$16.00 na předplatné na příští rok a zbytek jako dar tisku. Hlas Národa se mně líbí a také teď správně poštou dochází. Vždy jej dostaneme pátý den po jeho vyjití. Moc už nevidím a pomáhám si při čtení zvětšovací sklem. Už máme zimu, napadl sníh a mrzne jen to praští. Prosím, poznačte na novinách, že mám zaplacené za rok 1978. S Pánem Bohem, Srdečný po-

zdrav s přáním všeho dobrého, hlavně nových, dobře platících odběratelů zasílá

Marie Gajdošík

Milá naše čtenářko ze studené Kanady,

nic si z toho nedělejte. Na nás už ta zima také přišla a sněhu napadlo také dost. Copak doma v teple je nám hej, huře je těm, co musí pracovat venku. A pak ti co musí z daleka do práce dojíždět. To si člověk opravdu vždy oddychne, když vidí, že všichni se v pořádku dostali domů. Děkuji vám upřímně za předplatné a za dar na tiskový fond. Pokojně prožítí svátků vánočních a do nového roku hojnost zdraví za redakci Hlasu Národa Vám vyprošuje

Otec Vojtěch Vít

WRIGHTWOOD, CALIF.:

Vážená redakce a Otče Vite, příkládám šek na zaplacení předplatného Hlasu Národa. Bůh žehnej Vám i Vaši práci, kterou tak dobře a obětavě děláte. Příjemné prožití vánočních svátků a hojnost zdraví a úspěchů v příštím roce vám všem upřímně přeje

Anna Novotná

Milá naše čtenářko,

zaplat' Pán Bůh za zasláný šek a srdečné díky za Vaše laskavá slova uznání.

Upřímně opětuje přání milostiplných svátků vánočních a hojnosti zdraví a životní pohody do nastávajícího roku.

Za redakci Hlasu Národa
Otec Vojtěch Vít

K UCTĚNÍ PAMÁTKY

JOSEFA SMOLÍKA,

mého drahého muže, který je už patnáct let na věčnosti.

Odešel z našeho rodinného středu právě před vánocemi 19. prosince 1962.

A. Smolíková

Na tiskový fond našeho milého H.N. posílám šek na \$20.

Díky, a Pán Bůh zaplat', paní Smolíková.

Z ČESKOSLOVENSKA

boty pro muže široké (EEE) též krásné papuče, pantofle, pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

JOHN'S MOVING CO.

Telefon:
463-6015

Sřhujeme odborně cokoliv — kamkoliv v USA (i do Kanady) — nábytek — bytový i kancelářský. Též jednotlivé těžké kusy nábytku — ledničky a pod, při přesídlení z jedné obytne čtvrti do jiné. Spolehlivě — rychle — bezpečně — Plně pojištěni.

HLEDA SE —

JAN MAREK z Veřovic. Zprávu podejte na: Joseph Šach, St. Adalbert R.C. Czech Mission, 464 Plains Rd. W. L71 1H2, Burlington, Ont. Reg. No. 037-8224-38-14. Děkuji.

PRI KOUPI A PRODEJI MAJETKU VAM NEJLEPE POMUZE A PORADI
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERNIAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
Též služby PŘEKLADATELSKÉ,
u soudu, doklady, formuláře
(Zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

Káhya. — Odvážné rozhodnutí presidenta Sadata navštívit Izrael vzbudilo bouře protestů v levicově radikálních arabských zemích. Libye se rozhodla přerušit s Egyptem své diplomatické vztahy a hospodářsky bojkotovat Egypt stejně jako bojkotuje Izrael. Egyptským letadlům bylo zakázáno přistávat v Tripoli. Libye také chce usilovat o vylovení Egypta z Arabské ligy a o přenesení ústředí této ligy z Káhyry jinam. Sýrie obvinila presidenta Sadata, že prý svou návštěvou zmařil všechny naděje na svolání mírové konference v Ženevě, že rozdělil arabské země proti sobě a znemožnil utvoření jednotného arabského bloku pro vyjednávání s Izraelem. Zároveň prý tím také posílil izraelskou neústupnost. Sadatovu cestu rovněž nepříznivě kritizovaly Alžírsko, Irák, Jižní Jemen a Tunisko. Svůj souhlas vyslovily Súdán, Maroko a Oman; Jordánsko, Saúdská Arábie a ostatní vývozní země surové ropy okolo Perského zálivu se zdržely jakéhokoli oficiálního prohlášení o postojích k Sadatovi. Jordánsko učinilo výzvu k zemím, jež vyslovily svůj nesouhlas se Sadatovou návštěvou, aby zmírnilly své kritiky a tak oddálily nebezpečí vzniku dvou sobě nepřátelských táborů uvnitř arabského bloku. Politici pozorovatelé se domnívají, že význam činu presidenta Sadata je jen psychologický, bez konkrétních výsledků, protože se vrátil domů "s prázdnými rukama". Izrael totiž neustoupil ani o píď ze svých pozic. Nevylučuje možnost, že nakonec se proto arabské země stanou ještě neústupnějšími vůči Izraeli a budou opět hledat pomoc na straně Sovětského svazu, který Sadata útočně kritizuje za jeho ochotu vyjednávat. Posice

Sadata doma se tím také může zeslabit. Jediným kladným výsledkem jeho návštěvy bude, že napříště Egypt s Izraelem už asi válčit nebude.

Káhya. — Egyptský prezident Sadat pozval do Káhyry zástupce Izraele, arabských zemí, Spojených států a Sovětského svazu, jakož i generálního tajemníka OSN Kurta Waldheima, aby společně připravili svolání příští mírové konference o Blízkém východě v Ženevě; podotkl, že návštěvou přípravou této konference může být hotova za několik měsíců, zatím co bez předchozí přípravy by mohla trvat celá léta. Dosud pouze Izrael přijal toto jeho pozvání do Káhyry. Sýrie je výslovně zamítla; prý to je pouze "zoufalé úsilí Sadata, ospravedlnit svou kapitulaci návštěvou Izraele". Zároveň vyzvala jiné arabské země k bojkotu káhyrské schůzky.

New York. — Valné shromáždění OSN přijalo 26. listopadu rezoluci, znovu odsuzující okupaci arabských území Izraelem. Celkem 102 zemí hlasovalo pro rezoluci, 4 země proti (Izrael, Spojené státy, Kanada a Salvador) a 29 zemí se hlasování zdrželo. Při podobném hlasování v roce 1976 celkem 91 zemí hlasovalo pro, 11 proti a 29 zemí nehlasovalo. Tato rezoluce znovu vybízí Izrael k vyklizení arabských území, okupovaných po válce v roce 1967, a požaduje svolání ženevské mírové konference s účastí PLO. Rezoluce Valného shromáždění OSN jsou však pouze doporučením, nezávazným pro členské země; jen rezoluce Bezpečnostní rady jsou závazné.

Jeruzalém. — Izrael oznámil, že našel bohatá ložiska

LETEM

SVĚTEM

zemního oleje v moři při pobřeží Sinajského poloostrova na okupovaném egyptském území. Podle předběžných odhadů už jen vývrt, který byl zkušebně podniknut, by mohl dát 3,000 barelů ropy denně.

Washington. — Vláda Spojených států rozhodla, že nevyhoví žádosti ugandského diktátora Idi Amina, který se velmi zajímá o nákup tří helikopterů a jednoho letadla Boeing 707, protože Amin hrubě porušuje lidská práva svých poddaných a mohl by zneužít požadovaných dopravních prostředků k útisku a terorování ugandských občanů. Amin reagoval na tento zákaz hrozbou, že podnikne odvětná opatření proti 240 Američanům, zejména misionářům, žijícím v Ugandě, budou-li Spojené státy činit překážky ugandským obchodním misím, poslaným do zahraničí. Hned také dal rozkaz ugandské tajné policii, aby zblízka dohlížela na Američany v Ugandě. — Spojené státy sice nemají s Ugandou diplomatické vztahy, avšak kupují třetinu úrody tamní kávy asi za 150 milionů dolarů ročně. Ugandě přichází asi 90 procent cizích valut z prodeje její kávy.

Chicago. — U příležitosti amerického posvěcení, zvaného Den dikůvzdání, bylo ve Spojených státech zabito na 130 milionů kroců. Kdyby stáli v řadě těsně jeden za druhým — tři v jednom metru — obstoupili by jednou celý rovník zeměkoule; kdyby stáli v osmistupech, pak by jejich řada na výši Chicago spojovala oba oceány. Podle sovětské tiskové kanceláře Tass však kvůli in-

flaci a vysoké nezaměstnanosti prý jen málo amerických rodin si mohlo na Den dikůvzdání dopřát tradičního pečeného krocana. Ve Spojených státech jsou sice mnohé chudé rodiny, které si krocana dopřát nemohly, ale hlad neměly. Sovětská tisková kancelář nestyděně přehání, jen aby USA pomluvila a očernila.

Salisbury. — Rhodéský ministerský předseda Jan Smith vyhlásil svůj nový plán na předání vládní moci černošské většině a tím na spravedlivé vyřešení rhodéského problému. Podle tohoto plánu by v Rhodésii byly zorganizovány všeobecné volby, jichž by se zúčastnili také všichni černoši; vládní moc by pak byla předána vítězům ve volbách. Smith pouze žádá zaručení bezpečnosti pro bělošskou menšinu v budoucí Rhodésii a účast v parlamentu podle výsledku voleb. Všechna tři umírněná černošská politická hnutí, která reprezentují většinu rhodéských černochů — UANC (United African National Council) biskupa Muzorewa, ANC (African National Council) Rev. Sitholeho a ZUPO (Zimbabwe United People's Organization) s předsedou Chirau — vyslovila se Smithovým návrhem svůj plný souhlas. Robert Mugabe, vůdce guerilů "Vlastenecké fronty", však prohlásil Smithův plán za "ztrátu času a neplatný". Andrew Young, U.S. velvyslanec u OSN, řekl, že trvalé vyřešení rhodéské otázky je nemožné bez účasti všech stran, včetně guerilů; tajemník OSN Kurt Waldheim vyslovil podobný názor, ačkoliv v komunistických zemích se nekomunistické vět-

šiny nikdy nezastane. Zdá se však, že Bílý dům ve Washingtoně po nedávné návštěvě Rev. Sitholeho Smithův plán studuje.

Maputo. — Rhodéská armáda podnikla nový útok proti jedné základně rhodéských černošských guerilů v pohraničním Mozambiku, 12 mil od města Chimoi na hlavní cestě mezi městem Machipanda a přístavem Beira. Rhodéská vláda dosud nepotvrdila tuto zprávu rádia Maputo; rovněž se neví, jaký byl výsledek této vojenské operace.

Chicago. — Vědci "Argonne National Laboratory" objevili novou subatomickou částici, které dali název "diproton", sestávající z dvou protonů, čili ze šesti quarků. Podle současného názoru vědců hmota sestává ze základních subatomických částic, zvaných quarky (nikoliv škvarky). Vědci v Argonne studují chování a pohybu těchto částic; domnívají se, že tak dospějí k poznání "tajemství stvoření" čili k pochopení základní stavby hmoty a vzniku celého vesmíru. Dosud nebylo objeveno žádné praktické použití studia subatomických částic. Jinde na světě toto studium není dosud možné, protože mimo USA nikde jinde dnes ještě neexistuje k tomu potřebné zařízení.

Tokio. — Skupina U.S. národohospodářů žádala japonskou vládu, aby sama drasticky omezila přebytek Japonska v obchodních vztazích se Spojenými státy. Bez rychlé akce Japonska v této věci Spojené státy by byly nuceny podniknout protekcionistické kroky a

JIRÍ SÝKORA:

ZDRAVÁ MÓDA AMERIČANŮ

Nejpopulárnějším rekreačním sportem ve Spojených státech je v posledních několika letech s největší pravděpodobností běh na dlouhé vzdálenosti.

Běh či klusání ("jogging" — jak se zde říká) se ve Spojených státech ujalo koncem padesátých let. S časem oblība tohoto sportu vzrostla natolik, že dnes můžete v kteroukoli denní dobu spatřit běžce v ulicích města, v parcích, podél řeky; můžete vidět běžce všech věkových kategorií, muže i ženy, chlapce a dívky, šedovlasé pány, kteří možná již překlenují šedesátku či sedmdesátku. Zdá se, že běhání si oblíbila celá americká společnost.

S tím samozřejmě kvete i obchod. I ten nejneúspěšnější amatér si může koupit za pár

dolarů perfektní výbavu, za kterou by se nemusel stydět olympijský přeborník: tenisky, trenýrky, tričko, tepláky, svetr, to vše v pestrých barvách, speciální obleky do deště a do chladného počasí. Výrobci se předhánějí v kvalitě a cenách a snaží se získat nové a nové kupce. To se jim daří celkem snadno, protože každým dnem amatérských běžců přibývá. V televizi a v rozhlasu se konají besedy s lékaři, kteří jednomyslně běh doporučují jako prostředek prevence srdečních potíží. Jedním z argumentů je poukaz na to, že ještě žádný maratonec nezemřel na infarkt. To je velmi významná skutečnost, protože infarkt je v naší moderní době jednou z hlavních příčin předčasné smrti, hlavně u mužů... Je pravděpodobné, že než se tento sport dostatečně rozšířil, dívali se neběžci na muže středního věku poklusemavajícího brzy ráno ulicemi města jako na podivína. Dnes je pohled na běžící úředníky, obchodníky, studenty a učite-

le, a na ty všechny, kteří reprezentují pravděpodobně všechna povolání a zaměstnání, co jich v Americe existuje, jako na rozumné občany, kteří dbají o své zdraví. Mnozí běhají přes polední přestávku a oběťují dokonce oběd. Jiní si oblíbili ranní hodiny a další běhají večer — každý tak jak mu to vyhovuje a jak si zvykl. Běhají manželské páry, skupiny studentů, v poledne to jsou většinou spolupracovníci a večer opět ti, kteří považují hodinku pomalého běhu za soukromou záležitost a běhají sami. Běžecké sportovní kluby rostou jako houby po dešti a ty nejznámější doznávají stále vyšší počet členů. Amatérští běžci se často scházejí o víkendech a pořádají přebory amatérů. Takové přebory jsou víceméně rodinná záležitost. Závodů se účastní většinou otec, matka i děti. Každá rodina sebou vezme košík s jídlem a nápoji, složí se pochoptelně také na ceny a všichni fandí všem. Sport a dobrá nálada — podle názoru lékařů

neexistuje lepší odpočinek... Ti, kteří běhají pravidelně — a pravidelně znamená denně — vám dosvědčí, že rekreační běh je jako droga: ne ze začátku, protože tělo, které není zvyklé námaze běhu, se brání.

Ale po pár týdnech, když jste začali s jedním či třemi kilometry, se dostanete do kondice, a začnete si pochvalovat, že vaše tělo, které jste nechali odpočívat možná deset-dvalet, pracuje dobře a spolehlivě. Za pár měsíců se jen pohrdavě uklíbnete nad třemi kilometry, protože teď už je zaběhněte bez zadýchání a vaše každodenní dávka nejde pod pět kilometrů, což je asi tak průměr, kolik většina amatérských běžců ve Spojených státech běhá. Ti, kteří se do pocitu svobody a zdraví, který jim běh dává, zamilovali, běhají ovšem delší vzdálenosti: jsou desítky tisíc těch, kteří každý den běhají nejméně deset kilometrů. Ne, nikdy by nikdy neuvěřil, že ve Spojených státech, kde lidé mají ve sportu rádi hromadu náčiní a mód-

ni sportovní obleky, se tak zamilují do sportu, k němuž stačí pouze jednoduchá obuv, šortky, tričko a — vůle...

Ve Washingtonu, hlavním městě Spojených států, je sportovní běh rozšířen možná víc než kde jinde. Kolem mohutných vládních budov jsou rozsáhlé travnaté plochy, které dávají k rekreačnímu běhu báječnou příležitost. A tak vyjdete-li si v poledne na procházku, nadýchat se trochu čerstvého vzduchu, můžete vidět stovky běžců ve cvičebních úborech: jsou mezi nimi vládní úředníci, seriózní senátoři, zaměstnanci ministerstev a federálních úřadů...

Na travnaté ploše před budovou, kde jsou rozhlasová studia Hlasu Ameriky, běhá již několik měsíců zvláštní pár: jeden z běžců je asi o krok vpředu, a ten za ním běží s rukou položenou na rameni toho prvního. Ten první běžec dělá tomu za sebou přátelskou službu: vede jej. Mladík, který běží jako druhý, je totiž slepý.

zavést kvóťový systém pro dovoz cizích výrobků na ochranu domácího průmyslu, který je příliš silnou japonskou konkurencí ohrožen stagnací a krizí. Američtí národohospodáři doporučili japonské vládě jménem Carterovy administrace, aby se do tří týdnů formálně zavázala k podniknutí účinných omezení obchodních styků Japonska se Spojenými státy.

Chicago. — Podle odhadů Američané spotřebují ročně na 40 bilionů různých pilulek, tabletek, kapslí a dávek tekutých léků. Mnozí si však neuvědomují, že některé léky se chemicky neshodují s jinými léky, s alkoholem nebo s různými potravinami: jsou-li tyto léky použity společně s těmito látkami, často pozbývají své účinnosti a v některých případech také vznikají nebezpečné toxické sloučeniny, které mohou způsobit i smrt. Každoročně asi 300,000 Američanů musí být ošetřeno v nemocnicích kvůli nepříznivým reakcím, vzniklým následkem nesprávné kombinace léků s jinými látkami, a 18,000 Američanů zemře v nemocnicích následkem této nesprávné kombinace. Každý, kdo si dá předepsat lék, se má zeptat lékaře na postranní účinky a nepříznivé reakce, jež předepsaný lék může mít. Mnohé užitečné pokyny v tomto oboru obsahuje kniha "Your Prescription and You" od Steven Strauss, M.D., vydaná péčí Medical Business Services, Butler and Maple avenues, Ambler, Pa. 19002 (108 stran, cena \$2.95).

Washington. — Senátní podvýbor pro vyživování provedl šetření o tom, jak používání soli ovlivňuje zdraví Američanů. Zjistilo se, že Američané ke své škodě soli příliš mnoho

své pokrmy. Od útlého mládí je jejich tělesná chemie přiváděna z rovnováhy přílišným používáním kuchyňské soli. Už dříve lékaři zjistili, že kuchyňská sůl (chlorid sodný) pravděpodobně vyvolává anebo aspoň zhoršuje vysoký krevní tlak, různé úzkostné stavy, nervové napětí žen před menstruací, ledvinové poruchy a přílišnou tělnatost. Člověk potřebuje k udržení svého tělesného zdraví pouze asi tři gramy soli denně, avšak Američané jí požíjí 6 až 18 gramů denně; proto by měli snížit dávky soli ve svém jídle o 50 až 85 procent. Protože sůl je prakticky obsažena ve všech zpracovaných potravinách, od šunky a párků až k různým sýrům a omáčkám v konzervách, někteří lékaři doporučují vůbec odstranit slánky ze stolů. Stejně jako si člověk ke své škodě navykne na tabák, alkohol a cukr, také si může navyknout na sůl a stále jí užívat více než je dobré pro jeho zdraví.

New Delhi. — Jihovýchodní pobřeží Indie ve státě Andhra Pradesh bylo na délce 250 mil postiženo katastrofálním cyklonem, jehož větry dosahovaly hodinovou rychlost 95 mil. Mořský příboj zničil desítky vesnic, jeho vlny smetly obytné domy, silnice, pole a mosty. Podle odhadů přitom zahynulo na 15,000 osob, statisíce lidí zůstaly bez přístřeší a hmotné škody se úředně odhadují na 230 milionů dolarů. Tamní vzduch otravují tisíce rozkládajících se mrtvol lidí a zvířat. Jsou obavy z možných epidemií, nakažlivých nemocí; už byly hlášeny četné případy cholery.

Brazílie. — Brazílská vláda odmítla prodloužit víza 150 cizím misionářům, kteří už po dlouhá léta pracují mezi indi-

ánským obyvatelstvem Amazonie i v jiných částech Brazílie; mezi těmito misionáři je asi sto Američanů. Vláda odůvodnila své rozhodnutí "dostatkem brazilských sil, schopných práce mezi Indiány". Cizí misionáři si často stěžovali na to, že lidská práva Indiánů byla hrubě porušována brazilskými kolonizátory indiánských území. — U.S. státní tajemník Cyrus Vance právě navštívil Brazílii, kde mluvil s prezidentem Ernesto Geislem a několika vysokými vládními úředníky. Vztahy mezi Brazílií a Spojenými státy jsou nyní napjaté, protože Carterova vláda silně kritizuje porušování lidských práv v Brazílii a také s nelibostí vidí, že tato země kupuje od Západního Německa atomové centrály a nukleární technologii.

Montreal. — Liberální strana Quebecu je v opozici proti vládě strany "Parti Quebecois," jejímž předsedou je nynější ministerský předseda Quebecu René Levesque. Zatímco Levesqueova strana požaduje politickou nezávislost Quebecu a hospodářské společenství se zbytkem Kanady, liberální strana je pro uchování federalismu v Kanadě; pouze požaduje reformu tamního dnešního federálního systému. Navrhuje sepsání nové kanadské ústavy, která by přesně vymezovala provinční a národní pole zodpovědnosti, a ve které by zároveň byly odstraněny důvody dosavadních neshod mezi Quebecem a druhými částmi země: byl by vzat ohled na jazykovou a kulturní odlišnost Quebecu a byla by zaručena ochrana této odlišnosti. Nová ústava by byla schválena lidovým referendem, zorganizovaným v každé provincii. Nahradila by "British North America Act" z roku 1867, který byl až dosud ka-

nadskou ústavou. Naděje liberální strany, že její návrh na vyřešení kanadského problému bude přijat také většinou Quebecanů, byla posílána nedávno provedeným průzkumem mínění, při kterém 41 procent tázaných obyvatel Quebecu vyslovilo svůj souhlas s navrhovaným novým federálním systémem Kanady, 11 procent se vyslovilo pro úplnou nezávislost Quebecu, politickou i ekonomickou, a pouze 19 procent vyslovilo svůj souhlas s návrhem nynější provinční vlády na politickou nezávislost při ekonomickém společenství; 70% obyvatel francouzské části Kanady je pro reformu ústavy v rámci federace.

Buenos Aires. — Argentinská provincie San Juan v Andách byla 23. listopadu postižena silnými zemskými otřesy. Město Caucete s 25,000 obyvateli bylo z 80 procent zničeno; přitom přišlo 64 lidí o život a

několik set jich bylo zraněno. I jinde byly poškozeny cesty a železniční spoje, bylo přerušeno telefonické spojení, zastaveno rozdílení vody a elektřiny, a ze země náhle vytryskly horké gejzíry. Epicentrum zemetřesení byl pod samotným městem San Juan; město však utrpělo pouze lehké škody, protože po jeho zničení zemetřesením v roce 1944 byly jeho domy znovu postaveny tak, aby byly schopny odolávat otřesům země.

Johannesburg. — Význačný jihoafrický národohospodář Robert Smit a jeho žena Jeanne byly zavražděny ve svém domě na předměstí Johannesburgu. Smit měl být jmenován novým ministrem financí Jižní Afriky po odchodu nynějšího ministra na odpočinek. Nejsou známi ani pachatelé této vraždy ani její důvod. Smit byl dříve výkonným ředitelem Mezinárodního měnového fondu.

Abychom nepřidávali zbytečnou práci našim — někdy už až příliš roztržitým listonošům s čtením směrových čísel na vánočních pozdravech, všem našim přátelům a známým přejeme letos touto cestou

krásnou rodinnou pohodu prožíváním milostiplných vánoč

a hojnost zdraví, štěstí a Boží ochrany v celém novém roce 1978.

Zároveň tak chceme podpořit i naše noviny Hlas Národa

aby nám k naší posile, radosti a spokojenosti mohly zase po celý rok vycházet i při všem tom stálém stoupání výrobních výdajů.

Manželé MILČÁRKOVÍ z Chicaga

CHICAGSKÁ ČEŠTINA

posloužila jako téma druhému podzimnímu večeru chicagské skupiny Společnosti pro vědu a umění, kde se o ní dne 28. října rozhovořil Roger Dvořák. Přednáška si nekladla požadavek být odborným jazykovědným rozbořením obrazu naší mateřštiny zde za mořem, přednášející ji vedl cestou populární a na velkém množství shromážděných dokladů ukázal především na změny, které v cizím prostředí prodělávala slovníková zásoba češtiny.

Od konce první poloviny minulého století houstly neustále řady těch, kteří opouštěli svůj domov a s nadějí na zlepšení svých hmotných podmínek i na větší svobodu politickou se vydávali na strastiplnou cestu do Nového světa. Tito Češi byli většinou drobní lidé z venkova a malých měst, hovořící obecnou češtinou své

doby (pokaženou často silně germanismy) nebo dialekty z různých končin Čech a Moravy. Mnoho z nich zamířilo do Chicaga, které nabízelo zvláště dělníkům a řemeslníkům lepší možnosti výdělků, a tak se postupně Chicago stalo jedním z nejvýznamnějších jazykových ostrovů za hranicemi naší vlasti.

I když si česká kolonie v Chicagu udržovala od počátku jazykový i kulturní odstup vůči svému americkému okolí, i když měla vlastní české školy, své vydavatelství, své noviny, kalendáře, časopisy i beletristické publikace, i když si svůj mateřský jazyk mohla neustále oživovat společenským stykem v různých spolcích, přece jen střetnutí s novými poměry a s novou skutečností muselo se nějak odrazit nejen v jejím životě, ale i v její češtině. Ta byla stále jejich dominantním jazykem, neboť anglicky povětšinou neznali a při práci se zpočátku stýkali více s Němci, kteří je zaměstnávali a jejichž jazyku alespoň čá-

stečně rozuměli už z domova.

Nové věci, novou skutečnost kolem sebe bylo třeba nějak pojmenovat. Jazyk má dvě cesty, kterými si v takovýchto případech pomáhá. Bud' tvoří pro nové pojmy nová slova, nebo přejímá pojmenování z cizího jazyka, v němž už slova pro nové pojmy existují. Jazyk našich krajanů si zvolil většinou cestu druhou. Schůdnější a pohodlnější. Přebíral do svého slovníku nová cizí slova, přebíral je tak, jak je slyšel vyslovovat, a podle svých zvyklostí si je upravoval. Tak vnikala do českého slovníku nová hybridní slova, jež měla anglický nebo německý základ — často mylně foneticky vyslovovaný — a české koncevky. Nejdivně sem přecházely takové výrazy, které úzce souvisely s životem v novém prostředí, tj. s bydlením, s jídlem, s novou technickou terminologií, s civilizačními změnami i s novým společenským zřízením, později se přidružovala i slova z nejrůznějších oblastí slovní zásoby. Ta zprvu

fungovala jako dvojitvar k běžnému slovu českému, avšak vlivem cizojazyčného okolí zatláčovala postupem doby slova česká a v krajanském slovníku se usídlila natrvalo. Kromě těchto slov rozšiřovala se česká slovní zásoba již hned od prvních začátků různými přitakacemi anglickými slůvky jako šúr, enyvej, oukej, orajt, si atd. a později, kdy už angličtina vykonávala na češtinu silnější tlak jako druhý mluvený jazyk, začaly se v češtině objevovat i různé sémantické amerikanismy typu vemem bas do města, vona kouká dobře, tři roky zpátky atd.

První generace našich přistěhovalců si zachovala i přes tyto vlivy dobrou a poměrně čistou češtinu. Avšak na dlouhé cestě, kterou prošel americký sen předějších generací k dnešní americké realitě, dostala tato čeština značnou poameričtější podobu. A jak ukazuje dnešní skutečnost, dochází k dalšímu jejímu rozplývání. Aby tu nezaklula jedinou docela nezachycenou a nepo-

psána pro budoucí čechoamerické generace i pro studia jazykovědná vůbec, závisí dnes jen na nás. Žel, nenašel se v minulosti nikdo, kdo by se jejímu studiu soustavně věnoval a zachytil natrvalo její podobu. Doufáme, že se v příštích letech najdou jedinci mezi námi, kteří tento dluh našemu mateřskému jazyku splatí. Doufáme, že jedním z nich bude i Roger Dvořák.

Poněvadž ohlášenou listopadovou schůzku překládáme na dobu pozdější, bude naše příští setkání až v pátek 27. ledna 1978. Pan E. Ledecský-Janeček na něm promluví o životě na mořských korálových útesech.

—OS—

PAUL'S BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cigero, Illinois 60650
Volejte 636-1477
Ptejte se na
p. PAVLA SVACINU

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

13. kolo

SLOVAN—SLAVIA 1:2

Branky: D. Herda, Segmüller — Ondruš. Domáci hráči se dopustili dvou vážných chyb a Sláviště je za to potrestali. Snížili minutu před koncem zápasu.

DUKLA—SPARTA 3:0

Branky: Pelc, Bilský, Nehoda. První poločas skončil nerozhodně; po přestávce nastoupila Dukla se zcela jiným pojetím a Sparta inkasovala.

BOHEMIANS—PŘEŠOV 2:2

Branky: Štol, Čabala (vlastní) — Štol (vlastní), Sobota. Klokani nijak nenaděhli, dvakrát se dostali do vedení a dvakrát je ztratili. Na obou stranách padly góly — "vlastenci".

OSTRAVA—BRNO 1:1

Branky: Němec — Kroupa. Bod byl spravedlivým vyjádřením dění na hřišti, i když Brno bylo fotbalovějším týmem, které již 11 kol neprohrálo.

PLZEŇ—TEPLICE 3:0

Branky: Jelínek, Sloup, Karafiát. Plzeň po výhře v Trenčíně teď vyřídila v derby venkovské Teplice.

LOK. KOŠICE—INTER 2:0

Branky: Jacko, Farkaš. Ve dvaceti minutách domácí vstřelili dvě branky, které rozhodly o výsledku.

TRNAVA—ŽILINA 1:1

Branky: Takáč — Rusnák.

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď ten-
týž účes a manžel ji začíná
zdravít..."

Gu.4-1118

MARINA'S
BEAUTY SALON

Home of the finest
permanent waving

Visit Marina's new
salon - formerly at
26th St & Hamlin.

6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Žilinský "beton" přinesl nakonec dělu bodů, která je pro hosty hodně cenná.

B. BYSTRICA—TRENČÍN 2:0

Branky: Kolkus, Grič. Po pětigólovém debaklu na Interu hráli vojáci jako vyměnění a po zásluze vyhráli.

Tabulka po 13. kole

1. Brno	34:13	20
2. Dukla Praha	32:15	17
3. Slavia Praha	19:17	16
4. Lok. Košice	23:16	15
5. Bohem. Praha	18:13	15
6. Plzeň	18:16	14
7. Inter Bratislava	15:13	13
8. Prešov	19:17	13
9. Teplice	9:15	12
10. Trenčín	21:31	12
11. Slovan Bratislava	21:23	11
12. Trnava	12:16	11
13. Sparta Praha	12:19	11
14. Du. B. Bystrica	16:26	11
15. Ostrava	13:21	10
16. Žilina	17:28	7

Nejlépeší střelci

12 gólů — Kroupa (Brno),
8 gólů — Jelínek (Plzeň),
7 gólů — Nehoda (Dukla),
Gal-
lis (Slovan), Józsa (Lok. Ko-
šice).

Český pohár — semifinále

Vlašim—Ostrava 0:1, Mladá
Boleslav—Děčín 5:1. Na jaře
se střetnou dvoukolově ve fi-
nále Mladá Boleslav s Ostra-
vou.

Slovenský pohár — semifinále

Slovan Bratislava—RH Bra-
tislava 2:0, Trenčín—Inter
Bratislava 1:1, na penalty 4:3.
Ve finále se utkají Slovan
Bratislava s Trenčínem.

Plzeň—Tbilisi 5:0

Prvoligové Dynamo Tbilisi
(skončilo na druhém místě so-
větské I. ligy) se v Českoslo-
vensku připravuje na čtvrté
utkání Poháru UEFA se švý-
carským týmem Grasshoppers
Curych, který vyřadil Inter
Bratislavu. V prvním zápase
Dynamo porazilo Příbram 4:1,
ale v Plzni se mu nedařilo a
lehce prohrálo 0:5.

Největší výběr záclon,
(draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;
soubory do ložnic a
koupelen

SKLAD HOTOVÝCH
DEK A POLSTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného
huzího perle

Máme 41-letou zkušenost.
Vedeme jen zboží kvalitní,
obsahuje u nás najdete od-
bornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SŮN

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šímkno na druhé straně ulice
proti obchodu Panconer

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978
v Argentíně

Jugoslávie—Španělsko 0:1.

Poslední utkání 8. skupiny
rozhodlo o tom, že do Argen-
tiny postupuje Španělsko. Ko-
nečná tabulka:

1. Španělsko	1:1	6
2. Rumunsko	7:8	4
3. Jugoslávie	6:8	2

Bolívie—Maďarsko 2:3. Od-
vetné utkání v La Pazu Ma-
d'aři též vyhráli (doma zvítě-
zili 6:0) a vybojovali si účast
na MS.

Irán—Austrálie 1:0. V asijs-
ko-oceánské skupině zvítězil
před 100.000 diváky v Tehe-
ránu Irán a zajistil si postup
do Argentiny, i když zbývá do-
hrát ještě dvě utkání. Tabulka
skupiny:

1. Irán	7	10:2	12
2. Kuvajt	7	12:6	9
3. J. Korea	7	7:6	8
4. Austrálie	8	7:8	7
5. Hongkong	7	3:21	0

Egypt—Tunisko 3:2. Odve-
ta a tím i závěrečné utkání af-
rické skupiny, se hraje 11. pro-
since. Tabulka:

1. Egypt	3	6:7	4
2. Tunisko	3	3:3	3
3. Nigérie	4	5:4	3

Na MS v Argentíně postu-
jí: Argentina, NSR, Holand-
sko, Polsko, Rakousko, Švéd-
sko, Skotsko, Francie, Španěl-
sko, Maďarsko, Brazílie, Peru,
Mexiko a Irán.

I. LIGA HOKEJE

V ČESKOSLOVENSKU

19. kolo

SPARTA—BRATISLAVA 0:2
Trio bratří Št'astných rozhod-
lo o první prohře Sparty na do-
mácím ledě.

JIHLAVA—KLADNO 4:3

Dukla v závěrečných minu-
tách ubránila vydržené, ale za-
sloužené vítězství.

LITVÍNŮV—

Č. BUDĚJOVICE 4:2

Domáci prohrávali s Jihoče-
chy po dvou třetinách 0:2,
ale v závěrečném náporu dali
čtyři góly.

BRNO—PARDUBICE 2:2

REAL ESTATE

KUPUJETE DŮM?

PRODÁVÁTE DŮM?

Obraťte se s důvěrou

na

JOE ZACHARDA

"TWIN CITY"

Realtors and Builders

7010 W. CERMAK RD.

BERWYN, ILL. 60402

MLS 788-8500

Pardubice vedly 2:0, v závě-
ru trenér Brna G. Bubník pře-
stavěl skoro celé mužstvo a vý-
sledek toho bylo zasloužené vy-
rovnaní.

TRENČÍN—PLZEŇ 1:3

Plzeň vyhrála v Trenčíně v
rozmezí 10 minut.

VÍTKOVICE—KOŠICE 6:2

Tradiční finiš Vítkovic v
poslední třetině zajistil domá-
cím jasné vítězství.

20. kolo

PARDUBICE—SPARTA 0:3

Mužstvo domácích mělo po-
tíže se sestavou (má několik
hráčů zraněných), nicméně
Sparta vyhrála zasloužené.

KLADNO—LITVÍNŮV 2:2

Kladno vedlo brankami Ed.
Nováka 2:0, Litvínov v přesí-
lovce 5 na 3 ve 31. minutě vy-
rovnal, všechny góly padly ve
2. třetině.

PLZEŇ—BRNO 1:1

Oba brankáři chytali bez-
chybně a přičinili se tak o fot-
balový výsledek.

BRATISLAVA—

JIHLAVA 6:2

Zápas rozhodla prostřední
třetina, v níž domácí využili
stoprocentně brejkových příle-
žitostí, zejména řada bratří
Št'astných.

Č. BUDĚJOVICE—

VÍTKOVICE 3:3

Houževnatý a vyrovnaný ce-
lek Vítkovic uhrál bod po zá-
sluze, když hru domácích dě-
lalo pouze několik jedinců.

KOŠICE—TRENČÍN 10:3

Závěr zápasu sehráli Koši-
ci skutečně v ukázkovém stylu,
když nováček nedokázal už
vzdorovat.

Tabulka po 20. kole

1. Litvínov	94:50	32
2. Kladno	87:52	28
3. Sparta	54:42	28
4. Jihlava	71:52	25
5. Č. Budějovice	73:67	22
6. Pardubice	62:64	22
7. Vítkovice	73:60	20
8. Plzeň	58:85	16
9. Brno	54:65	13
10. Bratislava	58:71	12
11. Trenčín	16:78	11
12. Košice	61:105	11

Nejlépeší střelci:

23 gólů — Ed. Novák (Klad-
no), 18 gólů — Hlinka (Litví-
nov), Pouzar (Č. Budějovice),

17 gólů — Ulrych (Litvínov).

Čs. reprezentační B-tým
hraje od 9. do 23. prosince de-
vět zápasů s celky WHA. Pro-
gram je následující: 9. prosin-
ce se střetne s Indianapolis
Racers, 11. 12. s Quebec Nor-
diques, 13. 12. s Winnipeg Jets,
14. 12. s Edmonton Oilers,
16. 12. s New England Whal-
ers, 12. 12. s Houston Aeros,
20. 12. s Cincinnati Stingers,
21. 12. s Birmingham Bulls a
23. 12. opět s Houston Aeros.

Teslu Pardubice posílí na
zájezdu ve čtyřech zápasech s
týmy NHL čs. reprezentanti
brankář Králík (Jihlava), obrá-
nci Bubia (Litvínov), Kajkl
(Plzeň), Zajíček (Sparta),
útočníci Havlíček (Brno),
Hlinka (Litvínov) a Augusta
(Jihlava).

Poldi Kladno, které bude
mít za soupeře v pěti utkáních
mužstva NHL, posílí čs. repre-
zentanci — obránce Dvořák
(Č. Budějovice), útočníci M. a
P. Št'astný, (Slovan), Pouzar
(Č. Budějovice) a Ebermann
(Plzeň). POK

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Kdo by měl zájem o vstu-
penku na hokejový zápas Chi-
cago Black Hawks—Poldi
Kladno, který se koná 31. pro-
since ve 2 hodiny odpoledne,
může si ji objednat ve Spartě
(5700 W. Cermak Road, Cice-
ro). Cena vstupenky je \$10.

POK

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

ČS. BASKETBALISTÉ NEŮSPĚŠNÍ

Českoslovenští basketbalisté
ukončili své turné po Spojen-
ých státech prohrou s univer-
zitou Auburn v Birminghamu
ve státě Alabama 88:101. Z
šestnácti střetnutí prohráli dr-
žitelé bronzových medailí z
mistrovství Evropy jedenáct.
Splnila se tedy slova trenéra
Pavla Petery, který na začát-
ku turné prohlásil, že ameri-
cké univerzitní celky pokládá
za velmi těžké soupeře.

ČS. HOKEJISTÉ

DO USA A KANADY

Představitelé nejvyšší ka-
nadsko-americké hokejové

Phone: 181-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road

BERWYN, ILL. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.

Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

profesionální soutěže, NHL, oznámili, že československé celky, Tesla Pardubice a SONP Kladno, doplněné několika reprezentanty, a moskevský Spartak, sehrají sérii zápasů na americkém kontinentě. Pardubice zahájí turné 26. prosince utkáním s Philadelfii Flyers a Kladno hraje týž den s celkem New York Rangers.

SPANĚLÉ DO ARGENTINY

Španělští fotbalisté porazili v Bělehradě překvapivě Jugoslávii 1:0 a postoupili tak jako třináctý tým na mistrovství světa v kopané v Argentíně roku 1978.

VÍTEZNÝ EMIGRANT

Další zápas mezi šachovými velmistry Borisem Spasským ze Sovětského svazu a Viktor Korčným, který emigroval ze Sovětského svazu do Holandska, skončil v Bělehradě nerozhodně. V semifinále mistrovství světa tak vede emigrant Korčňov nad Spasským 3 a půl k jednomu a půl bodu.

BÍLÝ SPORT

Ve finále mezinárodního tenisového turnaje v Tokiu porazil 43letý Australan Ken Rosewall nečekaně Rumuna Nastaseho 4:6, 7:6, 6:4. Ve finále dvouhry žen zdolala Američanka Billie-Jean Kingová bývalou československou reprezentantku, Martinu Navrátilovou, žijící nyní ve Spojených státech, 7:5, 5:7, 6:1. Ve smíšené čtyřhře byl partnerem Navrátilové rumunský reprezentant, Ilie Nastase. Po počátečních úspěších prohráli Navrátilová s Nastasem v semifinále s americko-jihoafrickou dvojicí Shawová—Drysdale 5:7 a 3:6.

Ve finále turnaje ve španělském Oviedu porazil Američan Dibbs Mexičana Ramirezze 6:4, 6:1. Jak známo, Ramirez předtím vyřadil československého reprezentanta, Jana Kodeše.

Po mateřské dovolené si vede opět výborně australská tenisová reprezentantka, Evonne Goolagongová-Cawleyová. Po vítězství nad Holanďankou Stoveovou 6:1, 6:2, vyhrála na turnaji v Melbourne i finálové střetnutí se svou krajanou Turnbullovou 6:4, 6:1.

Turnaj v Taipei v Čínské republice na Tajvanu se stal kořistí Američana Tima Gulliksona, který v rozhodujícím utkání zdolal Egyptana El Shafeie 6:7, 7:5, 7:6 a 6:f.

CYKLISTÉ V USA

Zatímco v Evropě jezdí na kole takřka každý, ve Spojených státech používá kolo jen mizivá menšina obyvatel. Američané dávají přednost autům, jež jsou pro ně doslova národním dopravním prostředkem. Před několika lety však předešly i Spojené státy benzínovou krizí, a tak obchody s koly zažily obrát, jaký dosud v historii nepoznaly. Většina teh-

dy koupených kol však dnes stojí bez užitku v garážích. Benzinová krize byla překonána, a Američané se podle tradice dále vozí především v autech, i když se tu objevilo větší procento vozů menších, s nižší spotřebou.

Přesto však zůstala řada jednotlivců, kterým kolo, používané v době benzinové krize, učarovalo, a kteří je teď v rámci udržování své fyzické kondice používají i nadále. Je jich ovšem podstatně méně, než třeba běžců, a dlužno poznamenat, že většina sportujících Američanů pokládá běh či rychlou chůzi za přirozenější pohyb než šlapání na kole. Jak jsem podotkl, jsou však Američané, kteří už kolo nemíní nechat zahálet až do smrti. Patří mezi ně i bostonský úředník středního věku, Irving Pfau. Ročně najezdí na kole kolem pěti tisíc kilometrů. K tomuto koníčku přišel před šesti lety na zcela neobvyklém místě.

Irving Pfau říká, že byl jako účastník závodu plachetnic právě uprostřed jezera, a neval žádný vítr. Byl překrásný den, a Irvinga napadlo, že to je vlastně to největší mhrání časem. A tak se rozhodl, že najde lepší způsob, jakým trávit čas. Výsledkem dnes je, že jezdí za větru dál na své plachetnici po jezeře, zatímco v bezvětří — pěstuje cyklistiku...

Irving Pfau je nyní předsedou jednoho z bostonských cyklistických klubů. Není to klub, který by se zúčastňoval závodů. Organizuje však nejrozumnější túry na kole, jejichž význam je mnohostranný.

Podle slov předsedy bostonského cyklistického klubu je cyklistika na rozdíl od mnoha jiných sportovních odvětví rovněž společenskou záležitostí. Můžete jet třeba ve skupině krajinou a vést příjemnou konverzaci, nebo jet určitým směrem a dát si v jistém místě sraz pro společný oběd a zábavu.

Na druhé straně je kolo dopravní prostředek. Zkrátka, poznámku o cyklistice ve Spojených státech můžeme uzavřít konstatováním, že ačkoli většina Američanů se stále vozí především auty, cyklistika už tu není, co bývala, totiž pouhou kratochvílí pro děti.

**STALIK
TV & CB**

2339 So. Central
Cicero

Phone:
652-0636
nebo
484-1108

Odborné opravy
se zárukou

Radio, Stereo, Tape,
T.V. všech značek

Rhodéská armáda zničila dvě základny guerilů

Salisbury. — Podle úřední zprávy rhodéské vlády její pozemní armáda a válečné letectvo zničily dvě velké základny černošských guerilů v sousedním Mozambiku: základnu Chimoi, vzdálenou 54 mil od rhodéské hranice, a jednu základnu v provincii Tete, vzdá-

lenou 132 mil od hranic. Přitom bylo údajně zabito více než 1,200 guerilů. — Podle odhadů Robert Mugabe má v Mozambiku 5,500 guerilů a v Rhodesii jich má dalších 3,500; druhý guerilový vůdce Joshua Nkomo je velitelem asi 3,000 guerilů.

K UCTĚNÍ PAMÁTKY

zemřelého syna

ROMANA

věnuje Velehradu
\$50.00

Rodina Zachardova

VŘELÉ PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří nám projevíli soustrast, darovali květiny a přišli nás potěšit, když jsme se loučili s naším drahým synem a jeho děvčetem

ROMANEM A. ZACHARDOU A DEBBIE J. LOSIO

Zvláště děkujeme Otcům Vojtěchu Vitovi od sv. Prokopa a Janu Langovi z Londýna za jejich modlitby a upřímná slova útěchy, pěveckému spolku Lyra za zazpívání Dvořákova Larga z jeho Novosvětské (Going Home), a hymen americké a československé.

Ti, kteří nás doprovodili až k hrobům na hřbitově Sv. Vojtěcha v odd. Sv. Václava, pomodlili se s námi a zazpívali československé hymny a chorál sv. Václava, prokázali nám spolu se všemi mladými spolustudenty a přáteli obou našich tragicky zesnulých posilující účast a solidaritu v našich těžkých chvílích života. Jsme jim za to ze srdce vděční.

Všechny vás laskavě prosíme, abyste si ve svých modlitbách někdy vzpomněli s námi na naše drahé zesnulé. Necht' se děje vůle Boží a je jim tato americká země lehkou.

Necht' odpočívají v pokoji.

Vděčně všem:

Rodina ZACHARDOVA s babičkou

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

Všem našim četným přátelům, známým a věrným zákazníkům, kteří znali její veselou mysl a stále usměvavou tvář, oznamujeme, že si všemohoucí Bůh náhle k Sobě zavolał naši drahou maminku, babičku a prababičku, paní

ALŽBĚTU (ELIZABETH) BORIL,

rozenou ŠVECOVOU, manželku známého krajského majitele holičského závodu 3611 W. 27. ulice v Chicagu, Ill.

Odešla nám náhle v pondělí odpoledne 4. prosince 1977. Celý svůj život prožila v Chicagu, kde se narodila před 72 roky. Byla příkladnou křesťanskou matkou sedmi dětí, věrnou osadnicí farnosti Bl. Anežky České, kde pracovala v Mariánské družině, ve spolku Živého růžence a ve spolku Sv. Anny č. 117 z Č.K.J.

Pro blízký zasvěcený svátek Neposkvrněného Početí Panny Marie měla pohřeb ve středu 7. prosince v 10:00 hod. dopol. z Noworolova pohřebního ústavu v Chicagu do kostela Blah. Anežky České. Po zádušních bohoslužbách jsme ji doprovodili na hřbitov sv. Vojtěcha v Niles, Ill.

Všechny, kdo jste ji znali, prosíme o tichou vzpomínku v modlitbě za spásu její dobré duše.

Alois J. BOŘIL st., manžel;

Aloysius BOŘIL ml., syn;

Elizabeth BAŠTA, Mary (John) COLASURDO,

Barbara, Josephine (Dr. Eugene) LOPEZ,

Anne, Geraldine (Richard) BANDERA, dcery

a zeťové; 33 vnuků, 1 pravnu

a ostatní přátelé.

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH A EXILNÍCH MISIÍ

Nová misijní duchovní služba
pro naše věřící krajany
v hlavním městě
Spojených států

Neděle 27. listopadu neznámá pro krajany z hlavního města Spojených států pouze začátek Adventu, ale také zahájení pravidelných katolických bohoslužeb, jež bude v příštích dvou letech celebrovat kněz a lékař v jedné osobě, žijící dočasně pro speciální činnost v oblasti medicíny v jezuitské komunitě ve Washingtonu, doktor dp. Josef Kadlec. Mši koncelebrovali dp. Jan Lang z Londýna a Otec Francis Novák, tajemník správní rady při celooamerické biskupské konferenci. Mše svatá, celebrovaná v kapli slavné univerzity v Georgetownu, byla nečekaně početně navštívena. Je zcela zřejmé, že o duchovní společenství krajanů je ve Washingtonu značný zájem. Doktora Kadlece v promluvě uváděl Otec Lang z Londýna, který stál po boku doktora Kadlece od jeho rozhodnutí studovat po mnohaleté lékařské praxi ještě teologii, až po letošní kněžské svěcení. Otec Lang přitom vzpomněl i své-

ho věznění za války v Terezíně, jež přežil takřka zázrakem.

Český mešní písně doprovázel na varhany dr. Wunsch Bohoslužby zorganizovala Cyrilometodějská liga v čele s Eduardem Fuskem a Františkem Hynkem. —pech—

Hudební vzpomínání

Podává: dr. Jan M. Wunsch

Dnes, v první neděli adventní, katolická obec Washington D.C. se sešla, aby se spoluúčastnila na české mši svatě, sloužené na kampusu Georgetown university Otcem Langem, SJ a Otcem Kadlecem, SJ a Otcem Novákem z kongregace redemptoristů. Je to počátek pravidelných českých bohoslužeb ve Washingtoně.

"Ejhle oltář Hospodinův zář" — se rozléhalo po kostele, jako když jsme zpívali tuto mešní píseň v naší vlasti. Hudební tradice našich duchovních písní mi dala podnět ke vzpomínání na naše varhaníky — nebo "kantory" — jak jsme jim říkali, kteří byli nositeli vlasteneckých a obrozeneckých písní. Tito nejmenovaní vlastenci, kteří sloužili svým talentem ke cti a slávě Boží — ("ad majorem Dei gloriam") — po 50 let i více na jednom kostelním kůru, nesmějí být zapomenuti! Byli místním centrem hudební činnosti, skládali mše a varhanní hudbu. Proto na ně musíme vděčně vzpomínat.

Vzpomeňme jen Rybovy mše: "Hej Mistré, vstaň bystře..." to byly události, kdy kostely byly plné, věřící si to nenechali ujít, aby osobně nebyli přítomni této hudební hostině.

Vzpomínám mého otce varhaníka v Josefově v r. 1883 Na ten rok můj otec nikdy nezapomněl. Říkal, že kostel byl tak plný, že se sotva mohl sám dostat k varhanám. Každý chtěl slyšet Rybovu mši, každý byl na kůru, aby mu nic neušlo ze zpěvu, z kázání, z hudby.

Jak se tehdy v kostelích zpívalo? Při vstupu kněze k oltáři (Introitu), při Gloria, před Evangelii, při Credo, při Offertoriu, Sanctus, Benedictus, Agnus. a na závěr. Většinou mše byly psány pro čtyřhlas: Soprán, Alt, Tenor,

Bas a varhany. Některé mše se jmenovaly zimní mše, protože v nich — vzhledem k mrazům v kostelích — zpěváci a varhaníci krátili text, aby mše "dlouho netrvala". Pamatuji se, jak později, když se můj tatínek stal regenschorim při katedrále sv. Ducha v Hradci Králové — jsme zpívali Führerovu mši v tomto "zimním vydání", protože každého zábyly nohy a klávesy u varhan byly studené — (u nás se v kostelích netopilo) — a můj tatínek měl rukavice s ustříhnutými prsty, a v nich hrál na varhany. Hlavně to byl "švec Stalmach", který šlapal měchy na varhany, kdo měl zájem, aby "Credo" nebylo příliš dlouhé.

Kostel sv. Ducha v Hradci Králové — (když můj tatínek tam 55 let sloužil jako varhaník a dirigent kůru) — byl svědkem slavných mší tak zv. "velkých". Vojenská hudba tehdy chodila tatínkovi pomáhat. Kůr byl plný hudebních instrumentů, tumpány nechyběly, ani pozouny — a z Prahy slavná Emma Destinová přišla zpívat sólo o mši svatě. To vše bylo za biskupa Brynnycha, který byl velkým milovníkem hudby a umění.

Do tohoto úsilí jsem se zapojil jen "zázrakem", když v r. 1922 mně bylo 14 let. Tehdy byly první roráty, můj tatínek ležel v posteli na zápal plic a řekl mi: "Jdi, já nemohu, a hraj za mne." A tak jsem šel... s maminkou... a tak jako dnes o první neděli adventní jsem s hudebníky a sborem absolvoval první mši svatou jako varhaník. Od té doby bylo málo nedělí, kdy jsem nesešel za varhanami — at' to bylo v Hradci Králové, v Praze u Františkánů, v Murnau am Staffelsee, anebo ve Washingtonu D.C.

Jaké je poučení z těchto právě popsaných vzpomínek? Zaved'me víc hudby do našich kostelů! Nemějme hudbu za popelku, ale uveďme ji do našich srdcí jako součást naší tradice a viny. Sv. Augustin říkal, že kdo zpívá, se dvakrát modlí. Ted' je advent, doba našich českých rorátů. Zpívejme je vroucně jako naši předkové.

Jedna píseň zněla: Děkuje-me Ti, ó Bože náš, že s Tvé moci otcovské této noci byl strážce náš, a že svou moc nad námi nekonal ďábel-satanáš.

Výzva k Čechům, žijícím kdekoli ve světě

Washingtonem, hlavním městem Spojených států, projdou ročně miliony Američanů a cizinců. Mnozí z nich navštíví také chrám Panny Marie, jenž se stal ústředním poutním místem Severní Ameriky. V chrámu, sedmém největším na světě a zasvěceném patronce Američanů, je 49 kaplí, v nichž jednotlivé národy světa vzdávají po svém hold Matce Boží a připomínají svou existenci a historii obyvatelům Spojených států. Beze sporu jednu z nejkrásnějších kaplí tam například vybudovali naši bratři Slováci Matce boží sedmibolestné.

Česká kaple tam dosud chybí. Při výstavbě chrámu v šedesátých letech věnovali američtí Češi dvě trojdielná okna, jež ovšem takřka ucházejí pozornosti návštěvníků.

V souvislosti s kanonizací prvního amerického mužského svatého, Jana Nepomuka Neumanna, který se narodil v Prachaticích v Čechách, se znovu vynořila myšlenka na stavbu české kaple v chrámu v hlavním městě Spojených států. Češi dokonce dostali k dispozici jeden z posledních volných prostorů, vhodných k výstavbě kaple, a dnes ve Washingtonu slavnostně vyhláší projekt stavby kaple k účtě Jana Nepomuka Neumanna a všech českých světců.

Jsou projekty, jež mají význam dočasný, na druhé straně existují stavby historické, trvalé hodnoty. K nim nepochybně patří česká kaple v chrámu Panny Marie ve Washingtonu. Stavba má smysl nejen duchovní, ale současně i hluboký význam národní.

V této chvíli apelujeme na všechny Čechy, žijící kdekoli ve světě, a prosíme je o podporu duchovní i hmotnou.

Jak se stále bolestně přesvědčujeme, ve vlasti našich předků, v Československu, trvá stav náboženského i národního útlaku a nesvobody ve všech základních potřebách důstojného lidského života. O to větší je povinnost Čechů, žijících v zemích, respektujících základní lidská práva a svobody, aby v dobách pro národ zlých udržovali své dobré životodárné duchovní tradice, a aby světu stále připomínali hluboké hodnoty, spjaté s bohatou kulturní historií českého národa.

Za výkonný výbor stavby kaple:

John Mořkovský, biskup

— Jiná byla: "Zdravas bud' Panno Maria, ó královno; a na poslední den rorátů: "Narodil se Kristus Pán, veselme se..."

Končí. Budeme-li mít hudbu v našich srdcích, naše vánoce budou opět milostiplné, pravé české vánoce, jak jsme je znali z doby svého mládí.

Do rubriky: Z našich krajan.

Česká misie sv. Vojtěcha
(v hamiltonské diecézi)

Rev. J. Šach,
464 Plains Rd., W. Burlington,
Ont., Canada. Tel. 523-1932.

Kdo můžete, pošlete vánoční a novoroční pozdravy z křesťanskou tematikou — (a nejen fotografii snítky vánočního stromku se skleněnou ozdobou!) — našim trpícím biskupům a svým známým kněžím — i těm, o nichž víte, že nemohou působit v duchovní správě, protože jim byl odebrán "stát-

ní souhlas". At' tam doma všichni vědí, že na ně nezapomínáme. Jejich adresy připojujeme:

His Eminence František Kardinál Tomášek, administrátor pražský, Praha 1, Hradčanské náměstí 16, 11800 Československo.

Most Rev. ThDr. Kajetán Matoušek, Pátrova ul. — čp. 214, 110000 Praha 1, Československo.

Most Rev. ThDr. Karel Otčenášek, 40004 Ústí nad Labem, Trmice, Václavské náměstí 74, Československo.

Most Rev. Ladislav Hlad, D.D., 59254 Moravec č.p. 53, okres Žďár nad Sázavou, Československo.

Most Rev. Josef Vrána, D.D., apoštolský administrátor olomoucký, 77200 Olomouc, Wurmova 9, Československo.

VZPOMÍNÁME, NEZAPOMÍNÁME;

Letošní Advent
nám znovu připomněl
— už 29. — výročí
odchodu na věčnost
našeho drahého tatínka
a dědečka

JONH POHAJDA

Drahý náš táto,
stále na Tebe
vzpomínáme,
za Tebe se modlíme
a pevně věříme na naše
společné setkání
na věčnosti.

Tvoje věrná manželka

Rose Pohajda

NABÍZÍME VAM

pohodlný zděný dům ve
Stickney. Slunná kuchyně,
moder. koupelna, 2 ložnice,
garáž, patio, nové topení,
snadná údržba.

O další informace volejte
výhradně

VIC TĚŠINSKÝ

Telefon: 749-4122

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd.,
Berwyn

OFICIÁLNÍ ODHAD
VAŠEHO MAJETKU
ZDARMA

Zmiňte se o tomto inzerátu
v H.N.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

Damáci český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablčný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies

We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem, laskavá a rychlá obsluha český i anglicky.

Letošní zima má být mírná

Washington. — Vědci Národní povětrnostní služby předpovídají pro většinu území Spojených států mírnou zimu; pouze v severních státech amerického středu prý bude zima tuhá.

Dlouhodobé předpovědi počasí ze zakládají na studiu větrů, vanoucích ve vyšší atmosféře. Zatím co vloni tyto větry vály většinou ze severu a severozápadu, takže přinášely mrazivý arktický vzduch nad Spojené státy, letos se čeká, že tyto větry budou vát od západu na východ, takže fronta arktického vzduchu zůstane letos severněji.

Dosavadní zkušenosti ukázaly, že dlouhodobé povětrnostní předpovědi jsou správné v 65 procentech případů. Tak například byly správně předpověděny loňská tuhá zima, letošní chladnější srpen a mírnější listopad.

Byl zlepšen přístroj Roentgenových paprsků

Washington. — Dr. Lo I Yin, vědec vesmírného úřadu NASA, sestavil zdokonalený přístroj pro vysílání Roentgenových paprsků, zvaný "Ixiokop". Jeho nový přístroj má tyto čtyři výhody: 1. je malých rozměrů, takže je ručně snadno přenosný; 2. je udržován v chodu pouze obyčejnou slabou baterií; 3. vydává asi tisíckrát slabší proud Roentgenových paprsků než běžné Roentgenovy stroje v našich nemocnicích; 4. v okamžiku zhotoví snímek roentgenového předmětu.

Tento nový přístroj nalezne použití v medicíně, v zubním lékařství a v průmyslu. Podle odhadů bude stát asi 5.000 dolarů, až bude vyráběn ve velkém. Původně byl sestaven pro studium Roentgenových paprsků, vysílaných z mezihvězdných zdrojů.

Schůze Klubu Domov

bude tento měsíc pro blízkost vánoc už ve čtvrtek, 15. prosince 1977 v 8 hod. večer v místnosti knihovny chicagského "Velehradu" (2657-59 S. Lawndale). Všechny členy, členky a přátele prosíme o účast.

Fred Küssel, předseda;
Fr. Uhlířová, tajemnice

Český Den v kraji rančů

Také i v severozápadní části Nebrasky se krajané zapojili do naší celostátní akce zachovat mateřskou řeč a folklor. Děk obětavosti paní Don Laflerové ze Sidney, Nebrasky, byl uspořádán letos v listopadu už osmý Český den v Lodgepole, okres Cheyenne, Nebr. Přes 200 našich se tu sešlo, aby si zase jednou po česku pobesedovalo a nakonec si zatancovalo Českou besedu.

Kraj rančů severozápadní Nebrasky je tak rozsáhlým územím, že je těžko pořádat častější schůzky, a tak se naši v tom kraji scházejí aspoň jednou v roce. Tanec Česká beseda se stal velmi populárním tancem v této části Nebrasky, a tak milovníci Besedy jsou zváni, aby předvedli tento lidový tanec našim rozsetým krajanům i v sousedních státech.

Dr. K.

Skvělá kniha k vánocům: "Clay — Eva volá Londýn"

Blíží se vánoční svátky a pěkným dárkem pod stromček by byla kniha "Clay — Eva volá Londýn", kterou sepsal Radomír Kunc. Kniha vyšla doma v letech 1946—48 ve třech vydáních a nyní v roce 1977 vychází v New Yorku po čtvrté vlastním nákladem Antonína Bartoše. Cena \$9 i s poštovným. Vytiskla tiskárna "Universum Sokol Publications, Inc. v New Yorku.

Gratuluje bratru poslanci Antonínu Bartošovi k vydání — neb kniha je historickým dokumentem části boje proti nacismu. Ukazuje hrdinnost a odhodlanost našich lidí, především parašutistů, obětovat své životy za naši svobodu. Kniha je inspirující!

Objednejte si tu knihu, nebudete litovat. Byla znovu vydána na věčnou paměť těm, kteří padli v boji na třetí frontě za ideály svobody, i těm, kteří se z bojů na frontách v poli vrátili. Jiní jen přežili, ale nedočkali se svobody.

Kniha je výborně psaná, její smutná fakta jsou velmi informativní. Četl jsem ji velmi pozorně, proto ji mohu doporučit. Neměla by scházet v žádné čs. rodině. Přátelé, objednejte si proto toto nové vydání Kuncovy knihy včas k vánocům na adrese: Z. Pražák, 1482 Larchmont Avenue, Lakewood, Ohio 44107.

Odbočka "Generál R. Štefánik" ČSNRA

přeje všem svým členům a přátelům:

Veselé vánoce a šťastný Nový rok —

Radostné vianoce a šťastlivý Nový rok —

Best wishes for Christmas and the New Year —

* * *

Bratři a sestry:

Na pozvání manželů Struhařových pořádá naše odbočka přátelský předvánoční večírek v sobotu 10. prosince 77 v půl osmé večer v jejich domově na adrese: 8646 North Harding ve Skokie, Ill. (tel. 677-5518), na který jste všichni srdečně zváni.

Sestra Struhařová vzkazuje, že připravuje buffet — večeri a bratr Struhař obstará úlohu hostinského. Abychom ale také dali příležitost ostatním sestrám pochlubit se vánočním pečivem, dáváme jim na vědomí, že také jejich vzorky na ochutnání budou vítány!

Jakékoliv oficiální schůzování a řečnění odpadá; uspořádáme ale tradiční vánoční tombolu, pro kterou prosím přineste nějaký malý dárek jako cenu na výhru. A ovšem naše pokladní sestra Struhařová bude připravena vybírat členské příspěvky pro rok 1978.

Jinak spoléháme se na náš zábavní výbor — sestávající podle poslední valné hromady z následujících sester Zemanové, Laurichové, Mossově, Šmerdové a Kraupnerové — že se o zábavní program postarají v duchu "mikulášské zábavy". Bude to příležitost, abychom se ještě jednou v tomto roce sešli a osobně si popřáli veselých svátků vánočních namisto posílání karet a doufáme s určitostí, že všichni, kdo budete moci se na večírek dostavit. A jen těm, kteří z vážných důvodů se nebudou moci zúčastnit, přejeme touto cestou veselé vánoce a vše nejlepší v novém roce.

Těšíme se na shledanou a zůstáváme s přátelskými pozdravy

Odbočka ŠTEFÁNIK
Ed. Dellin, předseda
K. Halaška, jednatel
Hostitelé:
manželé Struhařovi

19 CZECH CHRISTMAS SONGS — KOLEDY —

Vocal edition — \$1.25
Accompaniment — \$3.95

Send postpaid order to:

Sr. Anita Snisek, O.P.
104 2nd Ave. S.W.
Faribault, Mn. 55021

Pozvání na vánoční besídku dětí sobotní české katolické školy Josefa kardinála Berana při osadě Panny Marie Svatohorské v Ciceru

Jako každoročně chceme i letos vytvořit našim dětem atmosféru českých křesťanských vánočních besídek a mikulášské nadílce. Některý rok bývají problémy s nevhodnějším datem, které by nekonkurovalo jiným podobným podnikům a vyhovovalo většině rodičů našich dětí časově i místem.

Také letos nám vyvstal takový problém. V neděli odpoledne, 18. prosince, kdy bychom bývali mohli mít opět k dispozici "Společenský dům" Svatohorské osady, zpívají mladí z Moravské kulturní společnosti vánoční koledy pro naše stařečky a stařenky v Českém domově na severu Chicaga. Mnoho dětí ze sobotní školy tam bude účinkovat s nimi a pak za celoroční námahu a vytrvalost jim vystrojí jejich vedoucí vlastní vánoční "party".

A tak, abychom naše děti nepřipravili ani o tuto radost, pořádáme pro ně jejich vánoční besídku v sobotu 17. prosin-

ce 77 v divadelním sále našeho nového "Velehradu" v Chicagu. Rodiče prosíme, aby své děti přišli sobotu 17. prosince přivezli v poledne ve 12 hod. na místo do školy — do chicagského Velehradu. S dětmi si ještě celý program zopakujeme a ve 2:00 hod. odpol. bude besídka, na kterou přivedete laskavě i své babičky, dědečky, tetičky, strýčky — prostě všechny příbuzné a známé, ať je nám vespolek teplo u srdce. Nelitujte času, který takto investujete do vzpomínek na dětství svých dětí. Jen se rozpomeňte, co vás dnes o vánocích oblažuje...

Maminky prosíme o nějaké ukázky jejich vánočního cukroví a ty rodiče, kteří chtějí své děti odměnit za jejich vytrvalou práci ve škole, za poslušnost a dobrotu nějakým dárkem, necht' jej přinesou se jménem Mikulášovu andělu do koše. Jinak pro každé dítě sobotní doplňovací školy kardinála Berana bude mít sv. Mikuláš určitě něco v punčoše či v krabici.

Přijďte všichni, kdo můžete. Maminkám, které nebudou chtít od 12:00 do 2:00 chodit po obchodech, budeme samozřejmě vděční za každou pomoc v kuchyni při přípravě párků a sandvičů pro pohoštění našich dětí.

Předem mnoho díky vám všem, kteří chápete naše snahy.

Fr. Vojtěch

ZAČÍNÁME VE 3 HOD. ODP.!!!
Kašpárkovo
loutkové divadlo
které se přestěhovalo
do Masarykovy školy,
5701 W. 22nd Place, Cicero,
sehraje v sobotu, 10. prosince 1977
další představení podzimní sezony.
Začátek ve 3 hod. odp.
Má poklonka, nazdárek,
klani se vám Kašpáre!!

Nová krajanská hospůdka v útulném koutku
2759 S. Kostner, Chicago — Tel: 277-6816

GRAND OPENING "SPORTSMEN LOUNGE"

MARIA & STANLEY VACHUTOVI
srdečně zvou všechny naše krajany
ke "křtu" svého nového podniku

**v sobotu 10. prosince 1977
v 7:30 hodin večer**

- K poslechu a tanci hraje B. Semrád
- Importované pivo — likéry
- Domácí kuchyně

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVUJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiayaka — Alexandra Moysiayaka-Lada
Brokers

VILÉM MRŠTÍK:

POHÁDKA MÁJE

Na začátku února r. 1878 přijel z Brna do Ostrovačic hezký, mladý hoch, jménem Říša. Jmenoval se vlastně Richard Gregor, ale od let nikde mu jinak neřekli než Říša. Říšo. Otec jeho býval v Ostrovačicích na hospodě, velebníček ostrovačické fary byl mu strýcem; ani ten mu jinak neřikal než Říšo. A jméno to mu už zůstalo.

V tu dobu, kdy dojel, byl v Ostrovačicích bál. Říša patrně o něm věděl: černé šaty přivezl s sebou v kufříčku a bílou kravatu měl uschovanou v kapse. Večer na plese objevil se v lehké srbské čamaře, s hluboce vystřiženou vestou a v ruce mačkal malý, měkký klobouček, známý pode jménem Derby.

Tam, kde se před jedenadvaceti lety narodil, přišel po jedenadvaceti letech tančit! — — —

S tou myšlenkou, polo něžnou, polo mladou překročil hostinský práh.

Zábava byla už živá.

Šenkovna proměněna v taneční sál, bývalá jeho ložnice v hernu.

V sále už tančili.

Postavil se do dveří a tváří jeho přešel úsměv. Jak se mu to zdálo všechno naivní, prost'oučké, ale milé. Pro muzikanty vystavěna byla tribuna, červeněbílá draperie splývala po ní až k zemi. Okno bylo ukryto pod úběhem záclon a se stropu z rohu do rohu a doprostřed k mnohoramenné lampě v obloucích se vznášely pestré řetězy papírových kroužků. Kde co se dalo, okrášleno bylo růžičkami, stužkami a chvojím: i obrazy i zrcadla i dvěře, ba i krucifix byl celý zelený a po stranách stromčeky mu stály jako malované na běloučkém půdě zdi. A všude, kam se oko obrátilo, vidět bylo smřel, tam křížek malý, tam hvězda tmavá — tam zas celý věnec zelený kol obrazu Anděla Strážce a chvojím obtočen byl i kapelníkův pult, na kterém ležely sežloutlé noty. Vůně čerstvých natrhaných větviček prolévala se sálem a bylo mu, jako by ani nebyl v taneční síni, ale smrkovém háji.

Přes zrcadlo shora na obě strany rozhrnut byl růžový organ, posypaný zlatými hvězdami. Dáma po dámě docházely k zrcadlu a jemným dotekem prstů opravovaly si vlhké ještě účesky. Jiné v neposkvrněných posud šatech vedly se sálem. Dámy z pošty, nadučitel s paní, jeho kolega z Kynic, lékařovy slečny z Rosie, židovky, židi, farář z Domášova, farář z Kynic, myslivci z okolních revírů, jejich miádenci a dcery, správcí velkostatků, několik vážnějších rolníků se svými maminkami, všechna ta strakatina nejbližšího okolí dala si tu dostaveníčko a nechybělo mnoho, 'representace' ostrovačického kraje byla skoro úplna.

Říša pohlížel na dávné svoje známé z dětských let.

Farář z Kynic sešedivěl, učitel se spad', Schulzové židovce vypadly dva horní zuby; Fritz jako vždy červený ve tváři s hlavou jako mléko, plný řetězů a prstenů, potěpával pravou nohou a kolem se rozhlížel zrakem, jemuž patřil celý svět. Maryšler lhal až po dnes v ruce pahýlem ustřeleného palce přidržuje kočičák, Svoboda z Říček kouřil trabucca, žid Wainer z Říčan mlsal a dolním rtem dlouho vždycky s vousů olizoval plzeňské. — — —

Nejmilejší bylo ovšem podívání na mladé žabky, které s Říšou sedaly kdysi v jedné lavičce a dnes už v dlouhých sukních daly si sloužit jako kterákoliv dáma z velkých salonů. Říša byl milovníkem mladých děvčat a na nich také utkvěl pohled jeho nejdéle. Obdivoval krásné, dlouhé pletence doktorovy slečny z Rosie, u slečny Ludmily z pošty líboval si nejvíce krásný, živý zrak a na titul královny plesu zdála se mu činit největší nároky Maryšlerova Cilka, mlad'oučké, koketní stvoření v růžových šatech, s kytičkou kamílek v kaštanových vlasech. Malé, křehoučké, trochu zlomyslné, na duchu poněkud zanedbané děvčátko, ale krásné, krásné, šij měla jak labuť bílou, čelo padlý snih a v očích vlídné usmání.

Než právě, kdy ji Říša v duchu růžovou, mlad'oučkou a svěží jak ráno v mocné své nároci na trůn vynášel krásy všech krás semleto se cosi v zadní světnici a Říša vypustil Cilku z náručí, zapomněl na ni a cele se věnoval tajemství náhlého toho ruchu v zadní místnosti.

Ohlédl se a viděl:

Milka přiběhla k Cyrile z pošty, Cilka k Ludmile, kývly na kupcovu Vali a všechny sborem vyběhly komusi naproti.

"To je dost!" řekla i stará paní z pošty a také vyšla za nimi. Byla to stářická už dáma s ohnutými zády, bezzubými rty, ale milá každým svým slovem, každým pohnutím.

Obrátila se na polo k Říšovi a pravila s důrazem na každém

slově, jak mívala ve zvyku:

"Přijela Helena z 'Komory'. To uvidíte krásné děvče! Něco takového jste ještě neviděl."

"Tak je krásná?"

"Na," lusklá stará paní rty jako na koně. — "Uvidíte."

Říša chtěl vstát a přesvědčit se sám, ale v tom mu napadlo: "Helena? Z 'Komory'? Která by to byla? Ah, Bože," — vzal bradu do ruky — "snad," a v duchu počítal léta. Revírník "Pod komorou" — ten že by byl ještě živ? To musí být už velice starý! A Helena, Helena — — — Byly čtyry ty dcery. Alina, ta uměla, Anna Gusta — to bude ta nejmladší. — Tu neznám — A znám! Tenkrát to bylo takové nepohledné, pihovité děvče — ta že by teď byla tak hezká! Možná. Ženské jsou jako hmyz — housenka nestojí za nic a pak se z ní vypiplá nejkrásnější motýl." —

Zdvíhнул hlavu a chtěl se jít podívat,

Vešla.

Hluboké ticho zavládlo sálem; hosté ustupovali stranou, jako když se blíží vzácná nějaká osobnost. A všem bylo pojednou, jakoby do dušné místnosti zavanul příjemný dech lesní samoty. To rusalka horská opustila tajemnou svou skrýš a přišla se podívat sem do tichého údolí, jak to vypadá u nás. Vešla nesměle, překročila práh a zarazila se — cčí divoce se jí rozlily po sále a hledaly pomoc odkudsi ze zadu. Než, plesnivý její otec jemně ji vzal pod paži a poklonil se "staré paní", svěřuje jí svoji dcerku.

"Matky už nemá, vemte si ji za dceru."

A hned se zas vrátil mezi svoje známé.

To bylo vítání, volání, ctění! Se všech stran hrnuly se dotazy, stařeček nestačil odpovídat na každý zvlášť. Kde tak dlouho byli? Že se přece jednou vybrali a podívali se mezi lidi?

My všichni už myslili, že jste snad do sněhu zapadli nebo zemřeli. Tak zapomněl na všechnen svět!"

Starý revírník, drobný, malý muzíček s bleděmodrýmá očima a dlouhými bílými lícousy přes špicatou bílou bradu, usmíval se tichým úsměvem starých lidí. Hlučné uvítání lichotilo staříčkě jeho duši, potrhoval ramenem stíženým dnou, usmíval se a hledě každému ruce dlaní, polcšeptem odpovídal všem na jednou. Byl trochu přihluchlý, musilo se na něj křičet a ústa k uchu těsně dát, aby rozuměl.

Kde byl tak dlouho? ptal se ho kynický pan farář a revírník, nastavuje tvář, tichounce šeptal velebníčkovi do ucha, jakoby i on byl hluchý: "Už jsem starý, velebný pane, velice starý. Už to nejde, jak to chodíválo — — — To už nejsou ty časy, kdy jsem běhával kopec nekopec — z dědiny do dědiny — — — Nohy... nohy!" vykřiknul, bolestně zvyšuje hlas a dotýkal se při tom rukou kolena, jako tam že to chybí.

"A jak pak lesy?" ptal se velebníček, usmívaje se mu do jeho krásných, modrojasných očí.

"Jak?"

"Povídám lesy, — jak lesy!"

"Ja," odověděl chytře revírník a strčil hlavu do ramen: "— to musí být, — to bolest', nebolest', — povinnost' je povinnost', ale to nemusí být. — A jak pak — partičku," skočil pojednou v řeči — zahraju si? Kde pak je pan Blažíček a velebný pán — no, to jsem rád — to jsem rád —" a zase komesi tisknul a ruce líladil dlaní, vypyťavaje se, co dělá jeho manželka. Pak se obrátil, vzal velebníčka jemně kolem pasu a vedl jej k nízkému, malému stolku v zadním pokoji, kde hořely už dvě svíčky a taroky ležely na stolku.

Takový byl způsob, jakým revírník uvedl svou dceru do světa. Ostatně byla tu stará paní a Helenčiny kamarádky, by úlohu tu vykonaly za něho. Také jakmile shledly Helenčinu zlatou hlavu ve dveřích, jak sestry kolem věly shlukly se kolem ní a vedly ji na hrbolatou, nerovnou podlahu šenkovny. Ale hned místnost' sama svou podlahou, lidmi a bláznivými cetkami učinila na ni dojem odpuzující. Odtud ten plachý, divoký pohled sálem. Lekla se té strakatiny kolem sebe a ticha, které provázelo její vstup; byla by nejraději pryč utekla zase zpět.

Svraštila obočí a v plachém tom pohybu kročeje hotověmu ku skoku nazpět činila dojem srnky, kterou vyplašili z lesa a hnali v šíř, strašný svět.

Než, v tom ji do jemných, rozšířených nozder zavanul lahodný dech pryskyřice. A tu si všimla tcho chvoji zeleného kolem sebe, kterým obtočen byl celý sál. Oči se jí usmály a jiskřička úsvitu zahrála ji v čistém úbělu zoubků. Rázem zapomněla na všechno nemilé a bylo jí pojednou, jakoby se byla doma ocitla uprostřed háje, pod svými bory a sosnami, jejichž vůně zapadala do stísněných jejich prsou. A už jí nebylo tak nevoľno, provázena otcem, krásná a usmívající se vyšla "staré paní" vstříc, dala se odvésti od ní sálem tam na tu lavičku nízkou mezi dvěma okny, kde nad hlavou jí visel v chvoji ponořený krucifix. A jako slípka, když polekané kuře běže pod své peruti, ujala se ji "stará paní", přisedla k ní a zavedla s ní hovor o zimě.

(Pokračování příště)

KULTURNÍ ZPRÁVY
Z ČESKOSLOVENSKA

12. října zemřel v Praze ve věku 87 let národní umělec Jan Zrzavý, jeden z největších českých malířů, grafik, ilustrátor a jevištní výtvarník, současník Václava Špály, Emila Filly, Josefa Šimy, Josefa Čapka atd. V letech 1924 až 1938 žil v Paříži, ale pak se vrátil domů, třebaš dostal lákavcu nabídku do USA. Byl to nejmilovanější náš malíř od doby Alšovy. Na konci jeho umělecké dráhy stojí dva grafické listy: litografie "Vzpomínka na Benátky" a "Svatý Václav".

Dále zemřeli: už 28. května prof. Jiří Reinberger, přední český varhaník, žák Novákův, Tráglův a Widemannův, také skladatel varhanních koncertů a symfonií, autor sbírek a antologií z české varhanní tvorby a znalec při stavbě varhan; a 19. července ve věku 92 let akademický malíř Vojtěch Pernica, představitel realistického moravského umění, který bral svou inspiraci z rodného Moravského Slovácka, jeho krajiny, lidové kultury a výrazných lidových typů.

Ve dnech 19.—23. září se konalo v Liblicích symposium byzantologů ze socialistických států na téma "Byzanc na vrcholu své moci"; středem pozornosti byly zvláštnosti feudalismu v Byzanci a jejich odraz v společenském vědomí a kultuře; Růžena Dostálová-Jenišová mluvila o vývoji literárně estetických názorů od Řehoře z Nazianzu k Eustathiovi. Vystoupil též pěvecký soubor "Byzantion", zaměřený k šíření byzantské, arménské a slovanské písňové kultury.

Týdeník Nové knihy z 21. září ohlašuje nové vydání románu Karla Schulze "Kámen a bolest" o životě renesančního umělce Michelangela.

Do Prahy přijel první lektor mongolštiny na KU prof. dr. Čoj Luvsandžav; bude tři roky přednášet na filosofické fakultě v oboru mongolistika, který otevřel jako samostatný obor poprvé v historii čs. vysokého školství.

K 370. výročí narození a 300. výročí smrti významného českého rytce Václava Hollara uspořádala Národní galerie v Jiřském klášteře na Hradě výstavu jeho kreseb z pražského Hollarea: krajinářské kresby z umělcova putování Německem v letech 1627—1636 a 25 kreseb z cesty s anglickým diplomatem hrabětem z Arundelu. A nakladatelství Vyšehrad připravilo k výročí knihu Stanislava Richtera: Václav Hollar — Umělec a jeho doba.

21. června by se byl dožil 70 let architekt, malíř a heraldik Břetislav Štorm; vytvořil řadu návrhů heraldických šerků, je autorem mnoha heraldických kreseb a knižních výzdob, tvůrcem znaku arc. Berana a insignií olomoucké university. Zemřel 1960.

VOICE OF THE NATION

WATCH ON THE ELBE RIVER

by Dr. Karel Hujer

Recent events in West Germany bring to mind an apparent calm which we observed this summer on the border of affluent Hardtwald, a suburb of Bad Homburg, located only 20 miles from the fabulous financial center of Frankfurt. In this charming Spa, patronized mostly by German middle class, carefree guests promenading along colorful flowerbeds attend daily concerts and enjoy their Kaffeeklatsch, still coasting along on the post-war economic miracle. Feldberg in Taunus Mountains in the vicinity of Bad Homburg, offers a significant view of this forested region. Many changes have taken place here during the centuries since this was the guarded border of the Roman Empire, as their nearby fortress in today's

Saarlburg indicates. The menacing border in our age has shifted eastward from the Rhine to the Elbe river. As we now relentlessly approach George Orwell's "1984", the world's two most powerful war machines face each other along the portentous heavily guarded 836-mile Iron Curtain frontier.

Are the Russians coming? This listless question now concerns German citizens who have gone through and lost two world wars. One friendly old guest invited by West German relatives, which alone enabled him to leave communist East Germany, displayed his German Democratic Republic passport. It is a frightening document indeed, plainly indicating the monstrous division of German people of the

same nation imposed by the imperialist power that takes fanatic pride in firing the first Sputnik. This document indicates the solid existence of a hideous fence so incredibly anachronistic when today artificial satellites circumnavigate our entire terrestrial globe 16-times daily.

While almost daily we read about the Middle East, grave incidents vexed free Germany although Bonn at present is not what was Weimar Republic after World War I. After World War II the incomparable growth of Soviet imperialism brings to mind historical waves of penetration by Asiatic hordes not only to Central Europe but menacing all the way to Paris. Wall paintings in Parisian Pantheon illustrate this historical nightmare.

When this strange tempered strife goes on, Russians need not actually come. The radar listening equipment over which we pondered on Feldberg mountain might as well become a ghost contraption while America sells even more sophisticated electronics to the Soviets, eagerly snatched by KGB to intensify the hold over their own slaves and refine their armament. According to the Lenin plan copiously applied by the Kremlin, the struggle is transplanted on the enemy's territory. Thus it is fomented by leftists at Goethe University in Frankfurt. Our Western society is unaccustomed to and apathetic toward partisan warfare, which goes on in the hallowed Alma Mater Phillipina, in Marburg, not too far from our complacent Spa. This university has several Nobel laureates on the list of faculty or alumni, including the Russian writer Boris Pasternak who once studied there. While we stayed in Bad Homburg, Marburg University celebrated its 450th anniversary. Professor Fritz Sturm at that time resigned his post in protest against the communist student rule at the university. The German daily, "Die Welt", published his exposition for resigning with the glaring headline — "Alma Mater Dolorosa — the Red University," lamenting the alarming erosion of its cultural tradition. Not long after that, the president of Dresdner Bank in Frankfurt, Jürgen Ponto, was assassinated by his own godchild, Susan Albrecht, concealing a gun in the bouquet of red roses, and is now on the list of most hunted red terrorists. At another Academy, Heidelberg, Professor Hans J. Arndt, complained that Marxist-oriented students are in position to

destroy students taking opposing views rather than democratically argue with them, and have used fists on professors who resisted them.

A more calming view was presented by Czech refugee from old Czech nobility, Dr. Nikolaus Lobkowicz, Rector-President of Munich university, addressing the American Chamber of Commerce in Munich, which was widely published particularly in "Die Welt", July 7, 1977. He spoke on the future of West German universities and explained that presently overcrowded universities, now producing an unemployed proletariat, within some fifteen years will be half empty. Dr. Lobkowicz, previously a professor of philosophy at Notre Dame University in Indiana where I met him at Galileo Symposium some years ago, was in position to challenge his audience with views without illusion for the future.

What actually goes on is clearly indicated by Lenin in a little-known last pamphlet published in 1920 under the title "Leftism — an Infantile Malaise." First, this misleading title reveals that Lenin was himself an ardent follower of the diabolic arch-terrorist Sergey Genadievich Nechaev who as the Tsar's special prisoner in Petroplavlovsk Fortress in Petrograd mesmerized the guard and organized the assassination of the comparatively mild Tsar Alexander II, March 13, 1881. In the time of Lenin, sixty years ago, ruling communists faced the Herculean task of consolidating their power over a sixth of the earth's surface, and Lenin in his pamphlet tirelessly discusses his strategy. Obviously he took it for granted that the dictatorship of the proletariat would spread over the entire world but that in the post World War I period proper strategy was particularly needed. He called his strategy a science — scientific socialism. Lenin taught: "Wherever communism does not yet rule, communists must practice double activity: legal and illegal. A communist who does not follow this tactics is not a scientific socialist." Lenin disliked the parliamentary system and insisted that it is easier to destroy it from within than from without. Democracy, he stipulated, is unable to rule its own affairs. He did

not hesitate to repeat tirelessly that communists are gravediggers of parliamentary democracy.

"Communists enter parliament as gravediggers who impatiently arrive into a home while the patient still is alive. In this way communist leaders gain their platform, legality and immunity which parliament offers its members. At the same time they work by all illegal means."

Now Western Germany, a successful free industrial country and the only potential, effective ally of the United States, is the main obstacle to the Soviet push westward and is at present exposed to vast subversion by these masters of deceit supported by the Soviet KGB. "Bring the struggle on the enemy's territory," advised Lenin. Kremlin literary serfs, Kudinov and Pletnikov, wrote an article shortly before the hoax of the Helsinki "security conference" in which they jubilantly asserted that the vehemence of the offensive is on their side. They maintain that the case of communist world revolution never flourished so well as during "peaceful coexistence." "The world situation," Kudinov and Pletnikov emphasize, "confirmed Lenin's prediction that the change in the balance of power is in the favor of communism" and quote directly the words of Lenin as published in 1920: "The smartest leaders of the bourgeoisie are bound to make incorrigible mistakes which arise from their stupidity. This will bring their downfall."

It is important to bring this to our earnest awareness as time is running out for what is known as our Western civilization. What remains as free Europe is now at stake in this age of technology which as a mechanized Genghis Khan in Soviet East is fast becoming an effective tool of unprecedented enslavement.

Dr. Karel Hujer
Guerry Professor Emeritus
of Astronomy and Physics
at the University of
Tennessee in Chattanooga

**CZECH MASS
EVERY SUNDAY
at St. Procopius
in Chicago,
at 10:30 A.M.**

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave.
Chicago, Illinois 60623

Telefon: 762-2239

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

CUBA —

A REGIMENTED SOCIETY

Communist Cuba has an economy that fails to provide the good things of life for its people. Prospects for the future are not very bright unless the United States bails them out and provides the credit, goods, and technical assistance that Russia is not providing.

The whole of Cuba is thoroughly organized and rigidly controlled by the national government. Every block in every city and community as well as the countryside is organized with a Committee for Defense of the Revolution.

Thought control is evident on every hand. Little children are indoctrinated early with the glories of the socialist state.

To see what is going on in Cuba explains why informed people do not want Communism in America.

To understand the aims and goals of Communism also explains why Russia does everything possible to prevent the development of modern arms in America. But it does not explain why some of our media often appear to be on Russia's side.

Current American newspapers and radio commentators are allocating a lot of time and space to Russia's comments about America's defenses. These Russian commentators are uniformly against the development of the B-1 Bomber, the Cruise missile, and the Neutron bomb.

Since Russia's objective is a

total Communist world and since she continually tells her own people that she is determined to liberate the peoples of all capitalist nations and since, even though she has gone beyond parity with the United States, she is still building more armaments as fast as possible leaves no doubt that the Russians consider America their No. One enemy, and that they have definite determination to attain mastery over the United States, either by infiltration and propaganda or through violence or both.

Therefore, the last thing America should do is listen to Russia's dictations about our armaments. We should expect her to make all manner of threats in order to keep us from developing and deploying more modern and more powerful weapons. We should expect she would try to reach as many of our people as possible with all kinds of propaganda in an effort to influence, not only our officials in Washington, but the general population of the nation.

The very fact that she is arguing against the B-1 Bomber, the Cruise Missile and the Neutron bomb are very good reasons we should be giving them very serious consideration.

Our over-indulgence of Russia has allowed her to surpass us in armaments and to get in debt to the West about \$40 billion. This over-indulgence of Russia has caused many of our people to believe her unrealistic arguments and listen to Communist infiltrators who are not identified as such.

J. Edgar Hoover tried to warn us that every important segment of American life had been infiltrated. Mr. Solzhenitsyn has done his best to warn us that the Russians are feverishly working for our destruction. He tells us what the Communists have done in all nations where they have gained control and then pointedly asks, "Is it impossible for one people to learn from the experiences of another?"

Catholic bishops elect 'insider' Archbishop Quinn

WASHINGTON. — With a warning that Roman Catholic Church members have become little more than "baptized pagans," the National Conference of Catholic Bishops Tuesday Nov. 15, 77 elected Archbishop John R. Quinn of San Francisco as its fifth president.

Archbishop Quinn, considered an insider in the establishment of the Catholic hierarchy, was elected on the third ballot by the more than 250 bishops gathered for their four-day fall meeting.

Archbishop John R. Roach of the Diocese of St. Paul and Minneapolis, considered to be an outsider within the bishops' establishment, was second while Terrence Cardinal Cooke of New York came in third.

Archbishop Quinn, 48, is a native of California and has

been in the episcopacy for 10 years. He currently is serving as chairman of the NCCB's Liturgy Committee and the U.S. Catholic Conference's Ad Hoc Commission on Marriage and Family Life.

The balloting was held after leaders of the Roman Catholic Charismatic Movement issued a 3,500-word "Statement on the State of the Church," declaring that "a process of disintegration of church life in vital areas is apparent to us."

"Among the 49 million Roman Catholics in the United States, there are millions whose Catholicism is but nominal or cultural," the statement said. "Such Catholics have been rightly described as 'baptized pagans.'"

The charismatic movement, still controversial among traditional Roman Catholics but now numbering thousands of adherents, stresses spiritual renewal through the gifts of the Holy Spirit, especially a form of prayer known as "speaking in tongues."

The statement echoes many of the concerns voiced by Archbishop Joseph L. Bernardin of Cincinnati, outgoing president of the bishops' conference, in his farewell address that opened the conference Monday.

Archbishop Bernardin acknowledged there were many "minimal" Catholics and called for greater evangelical efforts by bishops to bring about "true conversion."

The charismatics, however, expressed more alarm than the bishops.

"The situation of the church is grave," their statement said. "The consistent prophetic word in the Catholic charismatic renewal for the last several years had identified these present days as critical."

It called for a combination of "effective" teaching and preaching to lead adult Catholics "to a personal knowledge and acceptance of Jesus Christ."

On the occasion of the dedication of our new Czech-American Heritage Center "Velehrad" in Chicago, Ill. — (November 20, 1977) — we have received following three messages of congratulations:

St. John Nepomucene Neumann Memorial Chapel is planned at the National Shrine of the Immaculate Conception

Houston, Texas, Dec. 1, 1977

During the week of the Bishops' meeting in Washington a group of interested people met at the National Shrine of the Immaculate Conception to begin the planning of a memorial chapel at the Shrine honoring St. John Nepomucene Neumann, the first male citizen of the United States to be canonized. Born in Bohemia, St. John Neumann served as bishop of Philadelphia, 1852-60.

A Committee for the Czech Memorial Chapel of St. John N. Neumann in the National Shrine was organized at this meeting under the leadership of the Rev. Ludvik Nemec, author and teacher from Chestnut Hill College in Philadelphia, Father Francis Novak, C.S.S.R., Executive director of the National Catholic Stewardship Council in Washington, Attorney Stanley Walcek of Washington, and Bishop John L. Morkovsky, bishop of Galveston-Houston.

Prior to this meeting the heads of Czech Catholic societies were invited to membership on a Board of Directors; some members of the hierarchy were also invited, mainly from areas with a large contingent of faithful of Czech and Moravian ancestry. Among the first to respond favorably were William Cardinal Baum of Washington and Abbot Thomas Havlik, O.S.B., of St. Procopius Abbey, Lisle, Illinois.

Officials of the Shrine welcome the project as most timely. The most appropriate space is the confessional chapel in the crypt, directly below the Blessed Sacrament Chapel in the main church. St. John Neumann was noted not only for instituting the Forty Hours Devotion in this country but also for his zeal in administering the Sacrament of Reconciliation.

Individuals and societies, and parishes, will wish to contribute to this project honoring our new American saint. For the present, contributions designated for the Chapel of St. John Neumann may be sent directly to Rev. Ludvik Nemec, Chestnut Hill College, 9601 Germantown Ave., Chestnut Hill, Pa. 19118.

John H. Morkovsky, Bishop of Galveston-Houston

KARLIN HALL AND CLUB
5301 Fleet Avenue, Cleveland, Ohio

Appreciation Dinner and Dance

in honor of all the musicians who provided free music throughout the year at the weekly Wednesday KARLIN CLUB CONCERTS

on Friday, December 16, 1977

DOUDA Catering Service: Pork and Dumpling beginning at 6:30 P.M.
Music by: Len HLADKY & The Bouncing Czechs at 7:30 P.M.
Reservations at 883-4760

Our 94th Year

**A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY**

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

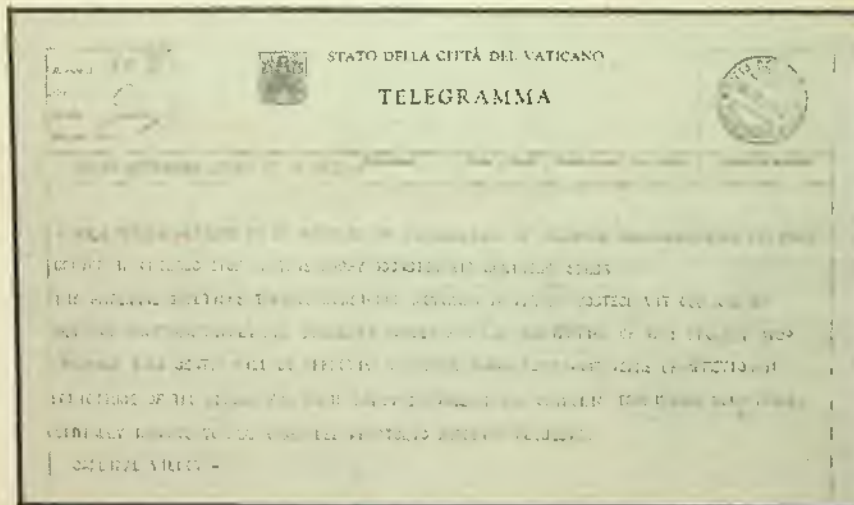
**INSURED SAVINGS
UP TO \$40,000.00**

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

**Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500**

THREE TELEGRAMS...

Prof. Francis Schwarzenberg
Loyola Univ. Chicago.

— My heartiest congratulations to all on the occasion of the dedication of "Velehrad" and my respects to bishop Morkovsky. I appreciate kindly the meaning of the new building to so many of the Czech-american heritage group and the others who have contributed to its realization. There can be no question of its need and its value. My best wishes to all participating. Kindest personal re-

gards. — Michael A. Bilandic,
Mayor

Rev. Mons. Skarvada —
Father Vit, 2657 South Lawn-
dale Ave., Chicago.

Deeply grateful your kind message occasion inauguration cultural and religious heritage center stop warm congratulations good wishes to selves and all concerned. — Archbishop Clarizio.

Monsignor Skarvada, Secreta-
riat of State, Vatican City
Holy Father pleased to be

informed of inauguration of "Velehrad" — Czech-american heritage center in Chicago. Stop. On this happy occasion his holiness sends his paternal greetings through Monsignor Skarvada to Father Vojtech Vit, O.S.B. and to all who have generously and zealously worked for the realization of this project. Stop. Praying that center will be effective reminder among Czech-americans of affectionate solicitude of the church for their beloved homeland and catholic traditions holy Father cordially imparts to all assembled apostolic blessing requested. — Cardinal Villot